

Łódź, dnia 27 listopada 2013 r.

Do
Wojewódzkiego Sądu
Administracyjnego w Łodzi
ul. Piotrkowska 135
90-434 Łódź

Skarżący:
Stowarzyszenie Obrona Zwierząt
ul. 11 listopada 29
28-300 Jędrzejów

Organ:
Łódzki Wojewódzki Lekarz
Weterynarii
ul. Proletariacka 2/6
93-569 Łódź
reprezentowany przez
radcę prawnego Piotra Mikołajczyka,
adres do korespondencji jak wyżej

ODPOWIEDŹ NA SKARGĘ
na decyzję nr 35/2013 Łódzkiego Wojewódzkiego Lekarza Weterynarii
z dnia 23 września 2013 r.

Na podstawie art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2012 r., poz. 270 z późn. zm.), cyt. dalej jako p.p.s.a.,

działając na podstawie udzielonego mi pełnomocnictwa, które załączam do niniejszej odpowiedzi na skargę, w imieniu Łódzkiego Wojewódzkiego Lekarza Weterynarii przekazuję skargę Stowarzyszenia Obrona Zwierząt na decyzję nr 35/2013 Łódzkiego Wojewódzkiego Lekarza Weterynarii w Łodzi z dnia 23.09.2013 r. (znak sprawy WIWZdr.912.1.37.2013), utrzymującą w mocy decyzję Powiatowego Lekarza Weterynarii w Sieradzu nr 299 z dnia 04.07.2013 r.

i wnoszę o oddalenie skargi.

UZASADNIENIE

I. Dotychczasowy przebieg postępowania administracyjnego

1. W dniu 09 listopada 2011 r. do Powiatowego Lekarza Weterynarii w Sieradzu, określanego dalej także w skrócie jako „PLW”, wpłynęło podanie Stowarzyszenia Obrona Zwierząt, ul. 11 Listopada 29, 28-300 Jędrzejów, określanego dalej jako „Stowarzyszenie” lub „Skarżący”, w sprawie nadzoru nad schroniskiem dla bezdomnych zwierząt w Wojtyszkach. Stowarzyszenie wniosło o wydanie decyzji zakazującej przyjmowania nowych zwierząt do obiektu. W sprawie podniesiono liczne doniesienia, obrazujące niewłaściwy sposób prowadzenia schroniska, naruszenie obowiązujących przepisów w zakresie utrzymania zwierząt bezdomnych i prowadzonej dokumentacji. Do podania załączono oświadczenia organizacji społecznych o przyłączeniu się do wniosku przez następujące stowarzyszenia i fundacje:

- 1) Świętokrzyskie Towarzystwo Opieki nad Zwierzętami „Zwierzak”, ul. Św. Leonarda 1/4, 25-311 Kielce;
 - 2) Fundacja Medor, Urocz. 9, 95-100 Zgierz;
 - 3) Fundacja „Pro Animals- Na Pomoc Zwierzętom”, ul. Żeromskiego 6, 32-500 Chrzanów;
 - 4) Stowarzyszenie na Rzecz Bezdomnych Zwierząt Schronisko, ul. Skalna 5/4, 92-002 Łódź.
2. W dniu 08 grudnia 2011 r. PLW w Sieradzu otrzymał od Stowarzyszenia Obrony Zwierząt, ul. 11 Listopada 29, 28-300 Jędrzejów pismo podpisane przez p. Agnieszkę Lechowicz - Prezesa Stowarzyszenia Obrony Zwierząt, stanowiące uzupełnienie podania z dnia 9 listopada 2011 r. Jednakowo brzmiące uzupełnienia złożonych wniosków nastąpiło przez Świętokrzyskie Towarzystwo Opieki nad Zwierzętami „Zwierzak”, Stowarzyszenie na Rzecz Bezdomnych Zwierząt :Schronisko”, Fundację „Pro Animals-Na Pomoc Zwierzętom”. Złożone uzupełnienia zawierały jednocześnie wnioski o dopuszczenie do udziału w postępowaniu na podstawie art. 31 §1 Kodeksu postępowania administracyjnego.
- PLW w Sieradzu nie otrzymał uzupełnienia wniosku od Fundacji Medor i w tym zakresie, pismem z dnia 18 stycznia 2012r. znak: PIW KZ 4009/31/3/1/2011, stosownie do art. 64 § 2 ustawy Kodeks postępowania administracyjnego, poinformował o pozostawieniu podania bez rozpoznania, z mocy prawa.
- Ponadto w uzupełnieniu podania z dnia 9 listopada 2011 r. doprecyzowano, że w sprawie chodzi o wydanie decyzji zakazującej przyjmowania nowych zwierząt do schroniska dla bezdomnych zwierząt w Wojtyszkach 18, Gm. Brąszewice.
- Ponadto PLW w Sieradzu, w związku z pismem Stowarzyszenia na Rzecz Bezdomnych Zwierząt „Schronisko” z dnia 9 listopada 2011 r., uzupełnionym pismem z dnia 3 grudnia 2011 r., pismem z dnia 24 stycznia 2012r., znak: PIW KZ 4009/31/3/2011 wezwał do uzupełnienia ww. podań przez naniesienie dla ważności podania podpisów dwóch członków zarządu Stowarzyszenia. PLW w Sieradzu nie otrzymał uzupełnienia wniosku przez Stowarzyszenie na Rzecz Bezdomnych Zwierząt „Schronisko” i w tym zakresie, stosownie do art. 64 § 2 k.p.a., pozostawił podania bez rozpoznania, z mocy prawa (notatka z dnia 22 lutego 2012r. znak: PIW KZ 4009/31/11/2012).
- W pozostałym zakresie Powiatowy Lekarz Weterynarii w Sieradzu na podstawie art. 31§ 2 k.p.a. w związku z art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. z 2008 r. Nr 213, poz. 1342 z późn. zm.), wydał postanowienie o wszczęciu postępowania w sprawie stwierdzenia spełnienia wymagań weterynaryjnych przez schronisko dla bezdomnych zwierząt w Wojtyszkach (postanowienia z dnia 5 stycznia 2012 r. znak PIW KZ4009/31/1/2011).
3. O wszczęciu postępowania zawiadomiono stronę Hotel dla Zwierząt i Ptactwa Domowego Longin Siemiński, Wojtyszki 18, 98-277 Brąszewice oraz poinformowano o prawie czynnego udziału w postępowaniu.
4. Do udziału w postępowaniu postanowieniami z dnia 5 stycznia 2012r., znak PIW KZ4009/31/2/2011, z dnia 25 stycznia 2012r. znak PIW KZ4009/31/5/2011 oraz z dnia 8 lutego 2012r., znak PIW KZ4009/31/ 6 /2011 dopuścił na prawach strony Stowarzyszenie Obrona Zwierząt, Świętokrzyskie Towarzystwo Opieki nad Zwierzętami „Zwierzak, Fundację „Pro Animals-Na Pomoc Zwierzętom”.
5. Pismami z dnia 25 stycznia 2012 r., znak: PIWet. KZ 4009/31/4/2011 oraz z dnia 8 lutego br. znak PIWet. KZ 4009/31/8/2011 i znak PIWet. KZ 4009/31/7/2011, wezwano ww. podmioty, które uczestniczyły w postępowaniu administracyjnym na prawach strony postępowania do przekazania, w terminie 14 dni od doręczenia pisma, dokumentów na podstawie których ustalono fakt, iż do obiektu Wojtyszkach w latach 2005 - 2010 przekazano co najmniej 5000 psów.

6. W odpowiedzi na wezwanie Stowarzyszenie Obrona Zwierząt w dniu 9 lutego 2012 r. przekazało dokumenty w wersji elektronicznej, na podstawie których twierdzi, że do zakładów firmy „Hotel dla Zwierząt i Ptactwa Domowego”, z siedzibą w Łodzi, przy ulicy Kosodrzewiny 56 trafiło w latach 2005-2010 co najmniej 5000 psów w ramach umów z gminami o realizację zadania publicznego zapewnienia opieki zwierzętom. Jak wskazuje samo Stowarzyszenie istotne jest zastrzeżenie, że w/w liczby dotyczą firmy „Hotel dla zwierząt i ptactwa domowego” prowadzonej pierwotnie przez p. Mariolę Siemińską, a dopiero następnie przez p. Longina Siemińskiego. Jednocześnie, jak wnosi samo Stowarzyszenie, „z dokumentów nie wynika, by gminy rozróżniały zakłady w Łodzi i Wojtyszkach”. Do pisma załączone zostało zestawienie, z którego wynika, iż do „Hotelu dla zwierząt i ptactwa domowego” z/s w Łodzi, gminy w latach 2005-2010 przekazały łącznie 5.530 zwierząt.
7. W toku prowadzonego postępowania Powiatowy Lekarz Weterynarii w Sieradzu podjął z urzędu następujące czynności:
- 7.1. załączył do akt postępowania wyniki kontroli urzędowych Powiatowego Lekarza Weterynarii w Sieradzu planowych, pozaplanowych i doraźnych prowadzonych w schronisku dla zwierząt w Wojtyszkach w roku 2011, których wyniki zostały udokumentowane w formie protokołów: z dnia 22 marca 2011 r nr 1 /2011, 19 maja 2011r nr 2/2011, 6 czerwca 2011r nr SPIWET 3/2011r., 22 sierpnia 2011r nr 3/2011r., 2 listopada 2011 nr 4/2011r, z 22 listopada 2011 nr 6/2011 oraz w roku 2012 z dnia 3 lutego 2012 nr 1/2012, z 14 marca 2012 nr 2/2012, z 6 czerwca 2012 nr 3/2012, z 5 lipca 2012 nr 4/2012r.;
- 7.2. załączył do akt postępowania wyniki kontroli Wojewódzkiego Lekarza Weterynarii w Łodzi w Powiatowym Inspektoracie Weterynarii w Sieradzu, w zakresie sprawowanego nadzoru nad przestrzeganiem przepisów o ochronie zwierząt z dnia 11 maja 2010r. (protokół kontroli z dnia 31 maja 2010r.), przygotowania schroniska do zimy z dnia 22 grudnia 2010r., sprawowania nadzoru nad schroniskiem Hotel dla Zwierząt w Wojtyszkach z dnia 26 października 2011r., których wyniki zostały udokumentowane w formie protokołów z dnia 13 stycznia 2011r. i 3 listopada 2011r (znak WIWZdr.1611.3.3.2011);
- 7.3. załączył do akt postępowania wyniki kontroli Najwyższej Izby Kontroli - Delegatura w Łodzi, w przedmiocie przestrzegania prawa ochrony zwierząt, której wyniki zostały udokumentowane w formie protokołu nr LLO-O4101-08-07/2010 P/10/124, podpisanego w dnia 30.12.2010 r. oraz wystąpienia pokontrolnego nr LLO-O4101-08-07/2010 z dnia 11 stycznia 2011r.;
- 7.4. załączył do akt postępowania postanowienie o umorzeniu postępowania, zatwierdzone przez Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Sieradzu z dnia 27 grudnia 2007 w sprawie umorzenia postępowania w sprawie znęcania się nad zwierzętami do dnia 2 sierpnia 2007r w miejscowości Wojtyszki 18 gm. Brąszewice, powiat sieradzki, tj. o czyn z art. 35 ust.1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 o ochronie zwierząt; sygnatura DSR-1235/07;
- 7.5. załączył do akt postępowania kopie z książki kontroli w schronisku dla zwierząt w Wojtyszkach, kopie dokumentów prowadzonych przez lekarza weterynarii w schronisku: książka kliniczna, rejestr upadków i eutanazji, rozchód preparatu do eutanazji Morbital, rejestr odbioru padłych zwierząt ze schroniska w Wojtyszkach;
- 7.6. załączył do akt postępowania opinię prof. dr hab. Jerzego Monkiewicza z dnia 4 listopada 2011 r o schronisku w Wojtyszkach.

Ww. dowody zostały dopuszczone zgodnie z art. 75 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, zgodnie z którym jako dowód należy dopuścić wszystko, co może przyczynić się do wyjaśnienia sprawy, a nie jest sprzeczne z prawem. W szczególności dowodem mogą być dokumenty, zeznania świadków, opinie biegłych oraz oględziny.

8. Pismem z dnia 30 lipca 2012 r. Powiatowy Lekarz Weterynarii w Sieradzu powiadomił stronę postępowania oraz podmioty występujące na prawach strony o zamknięciu postępowania w sprawie. W wykonaniu dyspozycji art. 10 § 1 k.p.a. Powiatowy Lekarz Weterynarii w Sieradzu poinformował o przysługującym stronom postępowania prawie do wypowiedzenia się co do zebranych w sprawie dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań w terminie 7 dni od dnia następnego po dniu otrzymania zawiadomienia.
Strony nie skorzystały na tym etapie z prawa do czynnego udziału w postępowaniu.
9. W wyniku rozpoznania sprawy Powiatowy Lekarz Weterynarii w Sieradzu stwierdził, co następuje:
- 9.1. Schronisko dla bezdomnych zwierząt w Wojtystkach otrzymało decyzję Powiatowego Lekarza Weterynarii w Sieradzu nr 401 z dnia 7 września 2010 r. (znak Kz 4009/10143402/8/2010) nadającą weterynaryjny numer identyfikacyjny podmiotowi Hotel dla Zwierząt i Ptactwa Domowego Longin Siemiński, Wojtyzki 18, 98-277 Braszewice – działalność nadzorowana prowadzenie schroniska dla zwierząt. Schronisko ma nadany WNI (Weterynaryjny Numer Identyfikacyjny): 10143402.
- 9.2. PLW uznał, że z dowodów pozyskanych w trakcie kontroli urzędowych wynika, iż opieka nad zwierzętami zapewniona jest w schronisku przez 24 godziny na dobę. Liczba osób bezpośrednio zajmujących się zwierzętami liczy 80 osób. Dodatkowo, w schronisku zainstalowano monitoring kojców ze zwierzętami z rejestracją, co z jednej strony służy potwierdzeniu właściwej pracy obsługi, z drugiej obserwacji zachowań zwierząt.
- 9.3. PLW wskazał, że w ramach nadzoru sprawowanego nad schroniskiem przez Powiatowego Lekarza Weterynarii w Sieradzu w podmiocie prowadzone są kontrole planowe i doraźne, w zakresie spełniania wymagań weterynaryjnych określonych w ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. z 2008 r. Nr 213 poz. 1342) i rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 23 czerwca 2004 r. w sprawie szczegółowych wymagań weterynaryjnych dla prowadzenia schronisk dla zwierząt (Dz. U. Nr 158, poz. 1657), jak również w zakresie przestrzegania zasad humanitarnej ochrony zwierząt określonych w ustawie o ochronie zwierząt.
- 9.4. PLW podniósł, że Schronisko wielokrotnie było kontrolowane przez inne instytucje niezależne od Powiatowego Inspektoratu Weterynarii w Sieradzu, między innymi przez Wojewódzkiego Lekarza Weterynarii, Najwyższą Izbę Kontroli - delegatura w Łodzi (wystąpienie pokontrolne z dnia 18 stycznia 2011r), Prokuraturę w Sieradzu, Prokuraturę Rejonową w Aleksandrowie Łódzkim, jak również przedstawicieli gmin, kontrolujących ilości i warunki utrzymania zwierząt bezdomnych przekazanych przez daną gminę.
W wyniku ich przeprowadzenia identyfikowano w stosunku do schroniska naruszenia przepisów, dotyczyły one jednak przede wszystkim usterek dokumentacji prowadzonej w miejscu przebywania zwierząt. Stwierdzone nieprawidłowości nie dotyczyły natomiast zapewnienia zwierzętom prawidłowych warunków bytowych i opieki weterynaryjnej.
- 9.5. Jak podniósł PLW Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 23 czerwca 2004 r. w sprawie szczegółowych wymagań weterynaryjnych dla prowadzenia schronisk dla zwierząt, będące w przedmiotowej sprawie zasadniczym wzorcem prawnym dla organów administracji publicznej, nie nakazuje, aby boksy lub legowiska miały być indywidualne, ani też nie zakazuje utrzymywania psów z grupach. § 4 ust 3 ww. rozporządzenia stanowi o zapewnieniu możliwości swobodnego poruszania się legowiska i stałego dostępu do wody.
- 9.6. W trakcie przeprowadzonego postępowania PLW stwierdził, że w schronisku wyodrębniono pomieszczenia przeznaczone do utrzymywania zwierząt zdrowych, w tym osobne dla samców, samic, samic z oseskami, młodych oddzielonych od matek. Podmiot prowadzący schronisko zapewnia zwierzętom

przebywającym w schronisku opiekę weterynaryjną, w szczególności w zakresie kontroli stanu zdrowia; profilaktyki i leczenia; zwalczania pasożytów wewnętrznych i zewnętrznych.

- 9.7. Zdaniem PLW dowody uzyskane w toku nadzoru sprawowanego przez Powiatowego Lekarza Weterynarii w Sieradzu nad schroniskiem, nie wskazywały aby ww. norma prawna została naruszona w schronisku dla zwierząt w Wojtyszkach. Stosowany system dużych wybiegów miał zastosowanie jedynie dla części zwierząt przebywających w schronisku. Zwierzęta przebywające na dużych wybiegach posiadały także wydzieloną część legowiskową oraz możliwość schronienia się przed niekorzystnymi warunkami atmosferycznymi, w tym dodatkowe wyposażenie bud oraz pawilonów w wyściółkę ze słomy lub innych materiałów izolacyjnych, przygotowane na okres zimowy.
- Twierdzenie, że w schronisku w Wojtyszkach psy utrzymywane były wyłącznie „na piasku w betonowym bunkrze bez bud i zadaszenia” było niezgodne z badanym, w trakcie kontroli urzędowych, stanem faktycznym.
- 9.8. W opinii Powiatowego Lekarza Weterynarii w Sieradzu niesłuszne było twierdzenie, że utrzymywanie zwierząt w większej grupie, uniemożliwia realizację właściwych dla gatunku zachowań. Pies jest zwierzęciem stadnym, a obecność większej liczby zwierząt tego samego gatunku jest wręcz wypełnieniem potrzeb behawioralnych. Jeżeli w grupie zwierząt znajdują się osobniki o cechach wybitnie dominujących, „niespołecznych”, rolą opiekuna jest wychwycenie takich zwierząt i przeniesienie do innych pomieszczeń, w których nie będą stwarzać zagrożenia.
- 9.9. W ocenie PLW nadzór urzędowy nad schroniskiem w trakcie przeprowadzonych kontroli nie znalazł dowodów potwierdzających stosowanie przemocy wobec zwierząt.
- 9.10. PLW ustalił, że do schroniska trafiają niechciane psy w różnym wieku oraz stanie zdrowia, w tym zwierzęta powypadkowe.
- 9.11. Na podstawie przeprowadzonej analizy dokumentów dotyczących eutanazji zwierząt w Schronisku PLW ustalił, co następuje:
- 9.11.1. w roku 2010 przy obsadzie zwierząt w ilości 2738 psów (suma zwierząt na koniec 2009r i zwierząt przyjętych do schroniska w 2010r) ilość koniecznych eutanazji wyniosła 66 sztuk , upadki 247,
- 9.11.2. w roku 2011 przy obsadzie zwierząt w ilości 3470 psów ilość wykonanych eutanazji wyniosła 124, upadki 292 psy, 4 koty,
- 9.11.3. w roku 2012 przy obsadzie 4161 (suma zwierząt na koniec 2011r i zwierząt przyjętych do schroniska w 2012 r.) ilość koniecznych eutanazji wyniosła 95 sztuk, upadki 264 zwierząt.

PLW uznał, że wskaźniki te należy uznać za pozostające we właściwej relacji do ogólnej liczby zwierząt i tym świadczące o prawidłowej opiece weterynaryjnej. W schronisku przebywa kilka psów po amputacjach kończyn. Nawet poważne urazy i konieczność długotrwałego, specjalistycznego leczenia, nie są zatem traktowane jako wskazanie do eutanazji zwierzęcia.

Powyższe ustalenia znalazły swoje potwierdzenie w opinii prof. Jerzego Monkiewicza z Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu z Wydziału Medycyny Weterynaryjnej, dopuszczonej jako dowód w sprawie. Autor opinii, posiada wykształcenie weterynaryjne, prowadzi w szkole wyższej zajęcia z kynologii dla studentów weterynarii. Jest także autorem opracowania „Kynologia. Wiedza o psie”. Jednocześnie przedmiotowa opinia nie miała stanowić prostego odniesienia do obowiązujących przepisów prawa, z zakresu humanitarnej ochrony zwierząt bezdomnych, w tym zakresie właściwy jest bowiem organ administracji publicznej.

- 9.12. Powiatowy Lekarz Weterynarii w Sieradzu, w wyniku nadzoru nad schroniskiem, dysponował listą gmin, które podpisały umowy ze schroniskiem na odbiór i zapewnienie opieki zwierzętom bezdomnym. Należy jednak zwrócić uwagę, iż zwalczenie bezdomności zwierząt jest zadaniem własnym gminy - przekazany jej do realizacji, stosownie do ustawy o

ochronie zwierząt. W tym zakresie powiatowy lekarz weterynarii nie jest organem nadzoru nad gminą.

- 9.13. Mając na względzie powyższe Powiatowy Lekarz Weterynarii w Sieradzu, nie mógł potwierdzić czy przedstawione przez Stowarzyszenie dane co do liczby zwierząt odebranych z gmin województwa łódzkiego odnoszą się do schroniska dla zwierząt w Wojtyńskich.

W sprawie należało mieć także na uwadze, iż zgodnie z informacjami, które posiadał Powiatowy Lekarz Weterynarii w Sieradzu, schronisko dla zwierząt w Wojtyńskich nie jest jedynym podmiotem prowadzonym przez p. Longina Siemińskiego, jako osobę fizyczną prowadzącą działalność gospodarczą. Inne podmioty ww. przedsiębiorcy nie znajdują się jednak na terenie powiatu sieradzkiego, a więc powiatu na terenie, którego właściwy jest Powiatowy Lekarz Weterynarii w Sieradzu. W tym zakresie sam wnioskodawca, wskazuje, iż podawane przez niego liczby zwierząt z lat 2005-2010 dotyczą firmy „Hotel dla zwierząt i ptactwa domowego” z siedzibą w Łodzi, przy ulicy Kosodrzewiny 56, prowadzonej pierwotnie przez p. Mariolę Siemińską, a dopiero następnie przez p. Longina Siemińskiego. Jednocześnie, jak wnosi samo Stowarzyszenie, „z dokumentów nie wynika, by gminy rozróżniały zakłady w Łodzi i Wojtyńskich”,

- 9.14. PLW w trakcie prowadzonego postępowania dowodowego stwierdził, że chipowanie zwierząt przyjmowanych do schroniska jest stałą procedurą. Powiatowy Lekarz Weterynarii w Sieradzu potwierdził, iż zdarzają się problemy z odczytem niektórych chipów, wynikające z konstrukcji samych chipów, stosowanych urządzeń do odczytu, czy nawet warunków temperaturowych przy odczycie. Nawet jednak oznakowanie zwierzęcia z zastosowaniem dwóch chipów, ale z pozostawieniem w dokumentacji numerów obu chipów nie stwarza wątpliwości co do tożsamości zwierzęcia. Zwierzę ciągle pozostaje identyfikowalne w sposób jednoznaczny. W przypadku zastosowania innego urządzenia, które będzie w stanie odczytać oba chipy, oba będą potwierdzały, że mamy do czynienia z tym samym zwierzęciem.

10. Przeprowadzona kontrola w dniu 22 sierpnia 2011 roku (protokół kontroli nr 3/2011 r. z dnia 22 sierpnia 2011r.) na wniosek Stowarzyszenia Obrona Zwierząt ul. 11 Listopada 29, Jędrzejów z dnia 18 sierpnia 2011 roku, w zakresie weryfikacji listy zwierząt załączonej do wniosku i porównanie ze stanem faktycznym ilości zwierząt przebywających w Schronisku, które zostały odłapane z terenu gminy Jędrzejów, wykazała, że lista zwierząt jaka została przekazana gminie Jędrzejów przez Hotel dla zwierząt z siedzibą w Łodzi jest zgodna ze stanem faktycznym. Zgodność dotyczyła nie tylko ilości zwierząt ale i oznakowania zwierząt. Przypadki adopcji, eutanazji były w całości udokumentowane.

Przeprowadzone przez Powiatowego Lekarza Weterynarii w Sieradzu analiza upadków i dokonanych eutanazji wraz ze szczególnym uwzględnieniem wskazań do ich przeprowadzania, również nie dały podstaw do rozstrzygnięcia wskazanego w uzupełnieniu do wniosku z dnia 08 grudnia 2011 roku.

11. Zebrane w toku postępowania dokumenty, będące w posiadaniu Powiatowego Lekarza Weterynarii w Sieradzu, wraz z dokumentami przekazanymi przez podmiot, działający na prawach strony - Stowarzyszenie Obrona Zwierząt, w ocenie Powiatowego Lekarza Weterynarii w Sieradzu nie dały podstaw do rozstrzygnięcia zgodnego z oczekiwaniem wnioskodawcy dotyczącego wydania zakazu przyjmowania nowych zwierząt do schroniska dla bezdomnych zwierząt w Wojtyńskich, gm. Braszewice.

12. Mając na względzie powyższe Powiatowy Lekarz Weterynarii w Sieradzu, stosownie do art. 105 § 1 k.p.a., decyzją z dnia 4 września 2012 r. nr 427, umorzył postępowanie w całości.

13. Od przedmiotowej decyzji odwołania w dniu 24 września 2012r. wniosły:

- 1) Stowarzyszenie Obrona Zwierząt, ul. 11 Listopada 29, 28-300 Jędrzejów
- 2) Świętokrzyskie Towarzystwo Opieki nad Zwierzętami „Zwierzak”,
- 3) Fundacja „Pro Animals - Na Pomoc Zwierzętom”.

13.1. W odwołaniach podniesione zostały następujące argumenty:

- 1) nieznaną los znacznej liczby zwierząt przyjmowanych przez p. Longina Siemińskiego;
- 2) niezgodności w zakresie ilości psów o jakich informują gminy z ilością psów przyjętych do ewidencji Schroniska, co wg. skarżących świadczy o celowym zaniechaniu nadzoru;
- 3) niezgodności co do informacji dotyczących ilości padłych i poddanych eutanazji przekazanych do zakładu FARMUTIL HS S.A. z informacjami wykazanymi przez PLW za 2010 rok.

13.2. W ocenie skarżących Powiatowy Lekarz Weterynarii uchylił się także od realizacji wniosku organizacji społecznych, zgodnie z którym spełniony byłby wymóg:

- 1) 2,6 m² przeciętnej, łącznej powierzchni pomieszczeń i wybiegów przypadającej na jednego psa w skali całego schroniska;
- 2) wymóg ograniczenia liczby przetrzymywanych razem psów, który zapobiegać będzie walkom, pogryzieniom i zagryzieniom, niezależnie od wielkości konkretnych pomieszczeń, boksów i wybiegów.

13.3. Skarżący wnioskowali o uchylenie wydanej decyzji PLW w całości.

14. Powiatowy Lekarz Weterynarii w Sieradzu, w wyniku samokontroli własnej decyzji, przeprowadzonej w trybie art. 132 Kodeksu postępowania administracyjnego, nie znalazł podstaw do uwzględnienia odwołania.

15. W wyniku rozpoznania w.w. odwołania, dnia 10 grudnia 2012 r., Łódzki Wojewódzki Lekarz Weterynarii, określanej dalej także w skrócie jako „ŁWLW”, uchylił w całości zaskarżoną decyzję nr 427 z dnia 4 września 2012 r. i przekazał sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji – Powiatowemu Lekarzowi Weterynarii w Sieradzu.

Zgodnie z uzasadnieniem decyzji organu II instancji uchylenie decyzji Powiatowego Lekarza Weterynarii w Sieradzu nastąpiło z przyczyn innych niż podnoszone przez skarżących.

Organ II instancji odniósł się przede wszystkim do kwestii umorzenia przez organ I instancji postępowania ze względu na jego bezprzedmiotowość i stał w tym zakresie na stanowisku, że rozstrzygnięcie organu I instancji w tej kwestii było błędne.

16. W toku ponownego rozpatrzenia sprawy Powiatowy Lekarz Weterynarii w Sieradzu stwierdził, że nie sposób zgodzić się z zarzutem, iż Powiatowy Lekarz Weterynarii w Sieradzu „nie może zawęzić zakresu nadzoru wobec schroniska w Wojtyszkach” do zakresu swojej właściwości miejscowej. Rozszerzenie nadzoru ww. organu rządowej administracji weterynaryjnej byłoby sprzeczne z art. 21 k.p.a. oraz rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 25 sierpnia 2004 r. w sprawie terytorialnego zakresu działania oraz siedzib powiatowych i granicznych lekarzy weterynarii (Dz. U. Nr 200, poz. 2057 z późn. zm.).

Mając na względzie normy materialnego prawa administracyjnego, wskazane w ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, jak również rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi

z dnia 23 czerwca 2004 r. w sprawie szczegółowych wymagań weterynaryjnych dla prowadzenia schronisk dla zwierząt, w sprawie nie sposób również zgodzić się ze stanowiskiem podmiotu na prawach strony postępowania, iż „dwa schroniska (w sensie odrębnych obiektów)” mogą być traktowane „jako jedno schronisko”. Jak wskazuje w odwołaniu sam odwołujący się są to dwa niezależne podmioty, posiadające odrębne obiekty, nad którymi nadzór sprawowany jest zgodnie z właściwością miejscową organów administracji weterynaryjnej.

- 16.1. Mając na względzie powyższe Powiatowy Lekarz Weterynarii podtrzymał swoje stanowisko, wyrażone w uzasadnieniu do wcześniejszej decyzji, iż przedmiotem jego kontroli w ramach prowadzonego danego postępowania administracyjnego, zgodnie z właściwością miejscową organu, mogły być jedynie zwierzęta wprowadzone do schroniska w Wojtyszkach.
- 16.2. Faktem jest, iż schronisko dla zwierząt w Wojtyszkach nie jest jedynym podmiotem prowadzonym przez p. Longina Siemińskiego, jako osobę fizyczną prowadzącą działalność gospodarczą. Inne podmioty ww. przedsiębiorcy nie znajdują się jednak na terenie powiatu sieradzkiego, a więc powiatu na terenie, którego właściwy jest Powiatowy Lekarz Weterynarii w Sieradzu. Jednocześnie, jak wnosi samo Stowarzyszenie, „z dokumentów nie wynika, by gminy rozróżniały zakłady w Łodzi i Wojtyszkach”.
- 16.3. W tym zakresie Powiatowy Lekarz Weterynarii w Sieradzu zwrócił jednocześnie uwagę, iż ewentualne podejrzenie co do liczby i losów zwierząt, wprowadzanych do schroniska przed jego objęciem przez p. Longina Siemińskiego, było podstawą do wystąpienia organu administracji publicznej w dniu 29 kwietnia 2013 r. do Prokuratora Rejonowego w Sieradzu wraz z przekazaniem całości materiałów otrzymanych od podmiotu na prawach strony.
- 16.4. W kwestii zarzutu dotyczącego „różnicy w ilości psów, o jakich informują gminy, a ilością psów przyjętych do ewidencji schroniska” oraz nieprawidłowości dotyczących „ilości padłych i poddanych eutanazji zwierząt” w Schronisku Powiatowy Lekarz Weterynarii w Sieradzu wskazał, iż zarzut dotyczący ilości zwierząt padłych i poddanych eutanazji w 2010 roku, które, według odwołujących się, nie bilansują się z ilością zwierząt odebranych przez Zakład Rolniczo-Przemysłowy „FARMUTIL HS” SA jest bezpodstawny. Zarzut ten wynika z brania pod uwagę ilości zwierząt wykazanych przez Powiatowego Lekarza Weterynarii w Sieradzu w raporcie z wizytacji schroniska dla bezdomnych zwierząt za 2010 rok.
- 16.5. Podmiot „Hotel dla zwierząt i Pctwa Domowego” w Wojtyszkach, decyzją Powiatowego Lekarza Weterynarii w Sieradzu nr 401, został zarejestrowany, jako schronisko dla zwierząt z dniem 7 września 2010 roku i wpisany do Rejestru Podmiotów Nadzorowanych przez Powiatowego Lekarza Weterynarii w Sieradzu z weterynaryjnym numerem identyfikacyjnym 10143402. Mając to na względzie, raport z wizytacji schroniska w Wojtyszkach został sporządzony za okres od 07.09.2010 do dnia 31.12.2010 roku, a ilość zwierząt padłych i poddanych eutanazji dotyczy tego okresu. W wyniku dokonanej analizy upadków i przeprowadzonych eutanazji oraz na podstawie sporządzonego wykazu ilości zwierząt, która została poddana eutanazji oraz padła w całym 2010 roku na terenie Hotelu dla Zwierząt potwierdzono upadek 247 psów i eutanazję 66 psów. Zaistniała różnica 2 sztuk psów, a nie jak wskazują odwołujący się 208 psów, wynika z błędnych opisów odbieranych ubocznych produktów pochodzenia zwierzęcego przez firmę utylizacyjną. Rozbieżności wynikają np. z opisu jako „pies” zawartości worka, w którym znajdowały się odpady pooperacyjne. Pozostałości po przeprowadzanych operacjach ropomacicza (pyometra) lub amputacji kończyn zostały przez firmę odbierającą odpady wpisywane w dokumenty handlowe jako „pies”. Ponadto w rejestrze upadków Schroniska nie odnotowano 19 sztuk psów, które padły w dniu 02 czerwca 2010 r. podczas transportu na skutek zaniedbana osoby odpowiedzialnej za transport. Dnia 7 czerwca 2010 r. zostały przekazane do utylizacji przez schronisko. Sprawa niedopełnienia obowiązków przez opiekuna zwierząt została skierowana do organów ścigania.

- 16.6. Ponadto w tym okresie nie rejestrowane były oddzielnie upadki psów, które nie były przekazane z gmin w ramach zwalczania bezdomności, które nie zostały wprowadzone do rejestru schroniska, w tym padłe w trakcie transportu.
- 16.7. W sprawie sporządzono szczegółowe zestawienie wszystkich zwierząt padłych i poddanych eutanazji z kwestionowanego okresu 2011-2012, wraz z identyfikacją tych zwierząt za pomocą mikrochipów oraz odbiorów padłych zwierząt przez zakład utylizacyjny Farmutil. Zaistniałe pojedyncze różnice zostały wyjaśnione. W wyniku prowadzonych kontroli PLW w Sieradzu w schronisku zmieniono sposób prowadzenia rejestrów i potwierdzania odbioru padłych zwierząt przez lekarza weterynarii.
- 16.8. PLW w trakcie prowadzonego postępowania ustalił, że od 01 stycznia 2012 r. zaprowadzony został nowy rejestr, który pozwala na weryfikację padłych i uśpionych zwierząt z transportami do zakładu utylizacyjnego. Przed oddaniem odpadów sprawdzana jest zawartość worków przez osobę odpowiedzialną za sporządzanie dokumentów handlowych.
17. Odnosząc się do kwestii uchylecia się przez Powiatowego Lekarza Weterynarii w Sieradzu realizacji wniosku z dnia 9 listopada 2011 roku w zakresie „określenia takiej pojemności schroniska w Wojtyszkach, która spełniać będzie jednocześnie „wymóg min. 2,6m² przeciętnej, łącznej powierzchni pomieszczeń i wybiegów przypadającej na jednego psa w skali całego schroniska” oraz „wymóg ograniczenia liczby przetrzymywanych razem psów, który zapobiegać będzie walkom, pogryzieniom, niezależnie od wielkości konkretnych pomieszczeń, boksów i wybiegów”, PLW wskazał, że żądanie takie pozbawione jest podstaw prawnych w normach prawa powszechnie obowiązującego. Przepisy prawa powszechnego nie określają bowiem minimalnej powierzchni wymaganej dla pojedynczych zwierząt przetrzymywanych w schronisku.
- 17.1. W ocenie PLW realizacja wniosku o ograniczenie liczby przetrzymywanych razem psów, który ma zapobiegać pogryzieniom czy walkom nie znalazła podstaw, uwzględniając przede wszystkim ilość psów, które padły lub wymagały eutanazji w schronisku w wyniku ran po pogryzieniach w 2010 roku – 9 sztuk, w 2011 roku 45 sztuk, w roku 2012 - 38 sztuk. W szczególności analiza upadków nie wskazuje na istnienie zjawisk nadmiernej ilości zagryzień wśród zwierząt, zwłaszcza w odniesieniu do liczby zwierząt przebywających w Schronisku. Miejsca, w których dochodzi do pogryzień nie dotyczą wyłącznie dużych boksów, również mają miejsce w boksach, w których przebywają np. dwa psy.
- 17.2. W odniesieniu do ograniczenia ilości psów w sektorach została wydana decyzja z urzędu nr 32/2012 z 14 lutego 2012 r. Powiatowego Lekarza Weterynarii w Sieradzu, nakazująca wybudowanie i wyposażenie nowych boksów dla pojedynczych zwierząt w ilości 160 sztuk, dla 350 sztuk psów z terminem wykonania zaleceń do dnia 1 lipca 2012 roku. Termin wykonania obowiązku został na wniosek podmiotu, wydłużony z powodu wskazanych problemów finansowych i organizacyjnych. Wykonanie obowiązków zostało potwierdzone protokołem kontroli sprawdzającej nr1a z dnia 21 stycznia 2013.
- 17.3. Schronisko podjęło dalsze działania polegające na budowie kolejnych pojedynczych boksów w łącznej ilości 600szt w celu przemieszczenia zwierząt z boksów grupowych.
18. W schronisku były przeprowadzone wielokrotnie kontrole urzędowe Powiatowego Lekarza Weterynarii. Było to zarówno kontrole planowe jak i pozaplanowe (doraźne). Ich wyniki zostały udokumentowane w formie protokołów: z dnia 22 marca 2011 r. nr 1/2011, 19 maja 2011 r. nr 2/2011, 6 czerwca 2011 r. nr SPIWET 3/2011 r., 22 sierpnia 2011 r. nr 3/2011 r., 2 listopada 2011 r. nr 4/2011, z 22 listopada 2011 r. nr 6/2011 oraz w roku 2012 z dnia 3 lutego 2012 r. nr 1/2012, z 14 marca 2012 r. nr 2/2012, z 6 czerwca 2012 r. nr 3/2012, z 5 lipca 2012 r. nr 4/2012 r. Kontrole te były prowadzone w zakresie spełniania

wymagań weterynaryjnych określonych w ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt i rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 23 czerwca 2004 r. w sprawie szczegółowych wymagań weterynaryjnych dla prowadzenia schronisk dla zwierząt, jak również w zakresie przestrzegania zasad humanitarnej ochrony zwierząt określonych w ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2003 r., nr 106, poz. 1002).

19. Jak podniósł PLW poza wskazanymi wyżej kontrolami, zgodnie z ustawą o Inspekcji Weterynaryjnej oraz ustawą o kontroli w administracji rządowej, w ramach nadzoru nad działaniami Powiatowego Lekarza Weterynarii w Sieradzu, prowadzone były kontrole wewnętrzne przez Łódzkiego Wojewódzkiego Lekarza Weterynarii z dnia 11 maja 2010 r. (protokół kontroli z dnia 31 maja 2010r.), z dnia 22 grudnia 2010r., z dnia 26 października 2011 r., których wyniki zostały udokumentowane w formie protokołów z dnia 13 stycznia 2011 r. i 3 listopada 2011 r. W ramach kontroli Powiatowego Lekarza Weterynarii przeprowadzonej przez Łódzkiego Wojewódzkiego Lekarza Weterynarii w dniach 19 i 26 listopada 2012 r. w schronisku stwierdzono pewne nieprawidłowości (określone w protokole oględzin z dnia 27 listopada 2012 r.), które zaistniały po prowadzonym postępowaniu administracyjnym przez organ I instancji i wydanej wcześniej decyzji administracyjnej dotyczącej schroniska.
20. Jak podniósł w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji PLW, w tym zakresie Powiatowy Lekarz Weterynarii w Sieradzu przy wydawaniu decyzji w dniu 4 września 2012 r. nie mógł jednak przewidzieć zaistnienia faktów, które organ II instancji mógł ocenić jako uchybienia sprawowanego nadzoru. Kwestie te dotyczyły demontażu chłodni dla ubocznych produktów pochodzenia zwierzęcego, która w chwili wydania decyzji była na stanie schroniska oraz zmian w procedurach karmienia, które obejmowały jednodniowe głodówki, które również miały miejsca po wydaniu wcześniejszej decyzji przez organ I instancji.
Wskazane przy uchyleniu decyzji pojedyncze błędy w prowadzonych rejestrach schroniska, np. potwierdzenie w rejestrze za pomocą wyłącznie podpisu bez pieczętki, nie powinny być traktowane uchybienia dające podstawę do wydania decyzji zgodnej z wnioskiem podmiotu działającego na prawach strony. Uchybienia te zostały usunięte przez schronisko.
21. Nie można pominąć faktu, że kontrola w Schronisku przeprowadzona była także przez Najwyższą Izbę Kontroli - Delegaturę w Łodzi, w przedmiocie przestrzegania prawa ochrony zwierząt, której wyniki zostały udokumentowane w formie protokołu nr LLO-04101-08-07/2010 P/10/124, podpisanego w dniu 30.12.2010 r. oraz wystąpienia pokontrolnego nr LLO-04101-08-07/2010 z dnia 18 stycznia 2011 r.
22. PLW w uzasadnieniu decyzji zauważył, że stan faktyczny schroniska podlega ciągłym zmianom, co jest nie do uniknięcia przy tak dużym obiekcie. W trakcie kontroli w dniach 19 i 26 listopada 2012 r. montowane były nowe pawilony w boksach tzw. "10", również montowane były nowe budy w nowych boksach, tzw. „pojedynkach”, w związku z przygotowaniem schroniska do warunków zimowych. Wskazane jako uchybienia braki w przygotowaniach do warunków zimowych, w trakcie kontroli były w trakcie realizacji.
23. PLW w trakcie prowadzonego postępowania dołączył do akt sprawy:
 - 1) decyzję Powiatowego Lekarza Weterynarii w Sieradzu 552/2012 z dnia 28 listopada 2012r. dotyczącą ukończenia przygotowania do zimy w nowych boksach i ukończenia budowy nowych pawilonów w 2 boksach sektora X schroniska;
 - 2) wystąpienie pokontrolne Łódzkiego Wojewódzkiego Lekarza Weterynarii z dnia 9 stycznia 2013 r. znak WIWZdr.1611.1.55.2012 wraz załącznikiem

- zawierającym wyjaśnienia PLW w sprawie wykazanych w wystąpieniu pokontrolnym uchybień.
- 3) opinię dotyczącą zmiany sposobu żywienia psów przebywających w schronisku podpisana przez prof. zw. dr hab. Jerzego Monkiewicza, lek wet Agnieszkę Janeczek oraz lek wet Agnieszkę Kurosad;
 - 4) protokół kontroli schroniska z dnia 21 stycznia 2013, przeprowadzonej przez lek wet Aleksandrę Rawicką i lek wet Pawła Ciukaj dotyczącej warunków bytowych w okresie zimowym oraz zaleceń pokontrolnych ujętych w wystąpieniu pokontrolnym Łódzkiego Wojewódzkiego Lekarza Weterynarii znak WIWZdr.1611.1.55.2012;
 - 5) analizy dotyczące upadków, eutanazji oraz odbioru padłych zwierząt za lata 2010i 2011
 - 6) zawiadomienie Prokuratora Rejonowego o postanowieniu o odmowie wszczęcia dochodzenia w sprawie znęcania się nad zwierzętami znajdującymi się w Hotelu dla Zwierząt i Ptactwa Domowego w Wojtyszkach z dnia 29 stycznia 2013r.
 - 7) wystąpienie pokontrolne Najwyższej Izby Kontroli Delegatura w Łodzi z dnia 05 lutego 2013r, w sprawie nadzoru nad schroniskiem w okresie 2011-2012r
 - 8) przekazanie w dniu 29 kwietnia 2013r do Prokuratora Rejonowego w Sieradzu całości materiałów Stowarzyszenia celem wyjaśnienia, wg stowarzyszenia, zaginięcie 2000 psów przyjętych w latach 2005-2010r.
 - 9) protokół kontroli schroniska nr 4/2013 z dnia 08.05.2013r stanowiące podstawę do wydania decyzji administracyjnej PLW w Sieradzu nr 219 z dnia 14 maja 2013r nakazującej wstrzymanie przyjmowania nowych zwierząt do czasu usunięcia uchybień,
 - 10) odwołanie od decyzji nr 219 Powiatowego Lekarza Weterynarii w Sieradzu z dnia 14 maja 2013 r. wniesione przez Longina Siemińskiego właściciela Hotelu dla Zwierząt i Ptactwa Domowego schroniska dla zwierząt w Wojtyszkach,
 - 11) protokół oględzin, sporządzony w dniu 13 czerwca 2013r przez pracowników WIW Łódź oraz pracownika PIW Sieradz,
 - 12) protokół kontroli z dnia 25.06.2013 dotyczącej zabezpieczenia dobrostanu zwierząt w schronisku w związku z panującymi upałami.
24. PLW podniósł, że Najwyższa Izba Kontroli oceniła pozytywnie działalność kontrolowanej jednostki. Wg NIK pozytywną ocenę uzasadniają: posiadanie wymaganych decyzji i zezwoleń umożliwiających prowadzenia schroniska, właściwy stan techniczny i sanitarny schroniska, zapewnienie właściwych warunków bytowania zwierząt, rzetelne prowadzenie ewidencji zwierząt, prawidłowe sprawowanie opieki weterynaryjnej, prawidłowe uregulowanie prowadzenia adopcji zwierząt.
- W wystąpieniu pokontrolnym odnotowano zastrzeżenia, lecz w ocenie PLW w Sieradzu nie wszystkie wynikają one bezpośrednio z prawa powszechnie obowiązującego i przez to nie mogły być sankcjonowane w formie decyzji administracyjnej. Nieprawidłowości dotyczące braku pomieszczenia do przechowywania karmy chłodzonej po jego demontażu w okresie jesiennym oraz brak wybiegów dla malej części psów, co zaistniało w wyniku prowadzonych prac budowlanych, zostało przez Inspekcję Weterynaryjną dostrzeżone i było przedmiotem działań administracyjnych.
25. Dokonując oceny całości zgromadzonych w aktach sprawy dokumentów oraz przyporządkowując ustalony w nich stan faktyczny sprawy z normami prawa powszechnie obowiązującego zawartymi w ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, jak również rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 23 czerwca 2004 r. w sprawie szczegółowych wymagań weterynaryjnych dla prowadzenia schronisk dla zwierząt, Powiatowy Lekarz Weterynarii w Sieradzu stwierdził, iż w sprawie nie ma podstaw prawnych do wydania decyzji zgodnej z wnioskiem podmiotu na prawach strony.

26. Stosownie do art. 10 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. k.p.a. strony i podmiot uczestniczący w postępowaniu na prawach strony w toku postępowania miały możliwość zapoznania się z zebranymi dowodami w sprawie.
27. Decyzją nr 299 Powiatowy Lekarz Weterynarii w Sieradzu odmówił wydania decyzji administracyjnej na wniosek Stowarzyszenia Obrona Zwierząt, ul. 11 Listopada 29, 28-300 Jędrzejów, z dnia 9 listopada 2011 r. z uwagi na bezzasadność żądania.
28. Od w.w. decyzji zostało wniesione odwołanie przez Stowarzyszenie Obrona Zwierząt z siedzibą w Jędrzejowie. Odwołanie zostało wniesione w przewidzianym w k.p.a. terminie.
29. Pismem z dnia 26 sierpnia 2013 r. ŁWLW zawiadomił strony postępowania o możliwości zapoznania się z aktami postępowania oraz o niezatłwieniu sprawy w terminie i wyznaczeniu nowego terminu zatłwienia sprawy na dzień 25 września 2013 r.
30. Organ II instancji wskazuje ponadto, że w stosunku do Schroniska wydane zostały następujące decyzje:
- 30.1. decyzja nr 219 Powiatowego Lekarza Weterynarii w Sieradzu z dnia 14 maja 2013 r., w której PLW nakazał wstrzymanie przyjmowania zwierząt do Hotelu dla Zwierząt i Ptactwa Domowego w Wojtyszkach, do czasu usunięcia następujących uchybień:
- 1) wyodrębnienia pomieszczenia przeznaczonego do przechowywania karmy z zapewnieniem zachowania łańcucha chłodniczego,
 - 2) zapewnienia wybiegów dla wszystkich psów przebywających w Schronisku,
 - 3) zapewnienia zwierzętom znajdującym się w Schronisku odpowiedniej karmy,
 - 4) wykonywania kwarantanny nowo wprowadzanych zwierząt na terenie obiektu Schroniska w Wojtyszkach,
 - 5) wykonania pomieszczeń na terenie tzw. boksów "X", zapewniających schronienie przed niekorzystnymi warunkami atmosferycznymi.
- 30.2. decyzja nr 25/2013 Łódzkiego Wojewódzkiego Lekarza Weterynarii z dnia 1 lipca 2013 r. uchylająca zaskarżoną w.w. decyzję nr 219 Powiatowego Lekarza Weterynarii w Sieradzu z dnia 14 maja 2013 r. w części dotyczącej terminu usunięcia uchybień poprzez orzeczenie, że termin usunięcia uchybień upływa w dniu 19 lipca 2013 r., w pozostałym zakresie w.w. decyzja została utrzymana w mocy,
- 30.3. decyzja nr 366 Powiatowego Lekarza Weterynarii w Sieradzu z dnia 12 sierpnia 2013 r. uchylająca wydaną przez Powiatowego Lekarza Weterynarii w Sieradzu decyzję nr 219 z dnia 14 maja 2013 r.
31. W trakcie prowadzonego przez ŁWLW postępowania podmioty występujące na prawach strony zgłosiły ponadto zastrzeżenia, że na terenie Schroniska znajdują się siedziby ludzkie oraz miejsce gromadzenia zwierząt, co ich zdaniem jest sprzeczne z przepisami Rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 23 czerwca 2004 r. w sprawie szczegółowych wymagań weterynaryjnych dla prowadzenia schronisk dla zwierząt.
32. W dniu 23 września 2013 r. ŁWLW wydał decyzję administracyjną nr 35/2013, w której utrzymuje w mocy decyzję Powiatowego Lekarza Weterynarii w Sieradzu nr 299 z dnia 4 lipca 2013 r. ŁWLW w uzasadnieniu decyzji podniósł, co następuje:
- 32.1. Zdaniem ŁWLW, postępowanie administracyjne zostało przeprowadzone przez organ I instancji w sposób prawidłowy. Dotyczy to zwłaszcza kwestii:

- 1) oceny ilości oceny upadków i eutanazji w Schronisku;
- 2) kwestii przeciętnej, łącznej powierzchni pomieszczeń i wybiegów przypadającej na jednego psa w skali całego schroniska;
- 3) wymogu ograniczenia liczby przetrzymywanych razem psów, który zapobiegać będzie walkom, pogryzieniom i zagryzieniom, niezależnie od wielkości konkretnych pomieszczeń, boksów i wybiegów;
- 4) przyjęcia, że właściwość PLW w Sieradzu nie obejmuje swym zakresem działalności prowadzonej przez Pana Longina Siemińskiego przy ul. Kosodrzewiny 56 w Łodzi,
- 5) różnicy w ilości psów, o jakich informują gminy, a ilością psów przyjętych do ewidencji schroniska oraz nieprawidłowości dotyczących ilości padłych i poddanych eutanazji zwierząt.

W powyższym zakresie LWLW stanął na stanowisku, że nie można ze wskazanych wyżej tytułów uczynić PLW zarzutu, a poczynione w powyższym zakresie przez PLW ustalenia LWLW przyjął za własne. Ustalony przez PLW stan faktyczny pozwala w ocenie LWLW pozwala na przyjęcie, że na dzień wydania niniejszej decyzji w Schronisku są spełnione wymagania weterynaryjne wynikające z przepisów prawa powszechnie obowiązującego, czyli przede wszystkim Rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 23 czerwca 2004 r. w sprawie szczegółowych wymagań weterynaryjnych dla prowadzenia schronisk dla zwierząt.

- 32.2. Jak wynika z analizy akt postępowania administracyjnego w przedmiotowej sprawie nadzór nad Schroniskiem sprawowany jest przez PLW jako organ właściwy rzeczowo i miejscowo co do zasady w sposób prawidłowy. Analiza akt postępowania administracyjnego dokonana przez LWLW nie pozwala podzielić zarzutu podnoszonego w odwołaniu w kwestii niezgodności liczby zwierząt padłych.
- 32.3. Zajmując stanowisko w przedmiocie zarzutu nierzetelności przeprowadzonych w Schronisku kontroli, LWLW nie podzielił tego zarzutu. LWLW uznał, że kontrole były prowadzone w sposób prawidłowy, a ich wynikiem były podjęte przez organ I instancji działania o charakterze administracyjnym polegające przede wszystkim na doprowadzeniu do stanu zgodności z prawem powszechnie obowiązującym warunków weterynaryjnych w Schronisku. Na marginesie zauważyć należy, że wnoszący odwołanie poprzestał jedynie nie kontestacji sposobu przeprowadzonych kontroli nie wskazując żadnych dowodów rzekomej nierzetelności.
- 32.4. Odnosząc się do kwestii żądania Wnioskodawców, podnoszonej także w odwołaniu, aby przeciętna, łączna powierzchnia pomieszczeń i wybiegów przypadająca na jednego psa w skali całego schroniska wynosiła 2,6 m², LWLW wskazał, że brak jest przepisu prawa powszechnie obowiązującego, który wskazywałby taki wymóg. Fakt powoływania się w tym zakresie na treść Instrukcji Głównego Lekarza Weterynarii nr GIWz.420/AW-32/11 z dnia 20 maja 2011 r. w sprawie postępowania powiatowych lekarzy weterynarii przy prowadzeniu kontroli schronisk dla zwierząt nie może zostać uwzględniony, a to z tego powodu, że Instrukcja ta, podobnie jak inne Instrukcje nie stanowi prawa powszechnie obowiązującego, co oznacza, że nie może być podstawą do nałożenia na podmiot określonych obowiązków, czy zakazów. Na marginesie zauważyć należy, że w pkt 1.1. tej Instrukcji znajduje się stwierdzenie, że na postanowienia tej Instrukcji nie należy się powoływać przy rozstrzyganiu o prawach i obowiązkach podmiotów prywatnych, gdyż nie jest dla nich obowiązująca.
- 32.5. W odwołaniu podniesiono ponadto zarzut dotyczący nieobjęcia postępowaniem administracyjnym w przedmiotowej sprawie prowadzanego przez Pana Longina Siemińskiego Hotelu dla zwierząt i ptactwa domowego przy ul. Kosodrzewiny w Łodzi. LWLW zgodził się z argumentacją podniesioną przez PLW, że jego właściwość miejscowo nie obejmuje powiatu łódzkiego, co wynika z przepisów Rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia

25 sierpnia 2004 r. w sprawie terytorialnego zakresu działania oraz siedzib powiatowych i granicznych lekarzy weterynarii (Dz.U. Nr 200, poz. 2057 ze zm.), a mianowicie z Załącznika nr 1 ust. 5 pkt 12), zgodnie z którym Powiatowy Lekarz Weterynarii z siedzibą w Sieradzu właściwy jest dla powiatów sieradzkiego i wierszowskiego. Zgodnie z art. 19 k.p.a. organy administracji publicznej przestrzegają z urzędu swojej właściwości rzeczowej i miejscowej. Stąd też brak jest możliwości objęcia postępowaniem łącznie całej działalności prowadzonej przez Pana Longina Siemińskiego. Działalność prowadzona w Łodzi pozostaje we właściwości Powiatowego Lekarza Weterynarii w Łodzi. Z tego też powodu zarzut ten podniesiony w odwołaniu ostać się nie może.

- 32.6. Odnosząc się do kwestii znajdowania się na terenie Schroniska siedzib ludzkich oraz miejsca gromadzenia zwierząt, ŁWLW stanął na stanowisku, że zarzuty te są nieuzasadnione. Nie ulega wątpliwości, że zgodnie z § 1 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 23 czerwca 2004 r. w sprawie szczegółowych wymagań weterynaryjnych dla prowadzenia schronisk dla zwierząt, schronisko dla zwierząt powinno być zlokalizowane w miejscu oddalonym co najmniej o 150 m od siedzib ludzkich, obiektów użyteczności publicznej, zakładów należących do podmiotów prowadzących działalność gospodarczą w zakresie produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego, zakładów należących do przedsiębiorców prowadzących działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania środków żywienia zwierząt, zakładów prowadzących działalność w zakresie zbierania, przechowywania, operowania, przetwarzania, wykorzystywania lub usuwania ubocznych produktów zwierzęcych, rzeźni, targów, spędów, ogrodów zoologicznych oraz innych miejsc gromadzenia zwierząt.

W ocenie organu II instancji znaczenie tego przepisu jest jednak zupełnie inne niż twierdzą podmioty na prawach strony. W pierwszym rzędzie zauważyć należy, że normy prawne dotyczące wymogów funkcjonowania schronisk dla zwierząt mają charakter niepełny, nie definiują bowiem, jak wskazano wyżej, pojęcia „siedziby ludzkiej”. Celem tego przepisu jest z pewnością uniemożliwienie lokalizacji schronisk dla zwierząt w bezpośrednim sąsiedztwie siedzib ludzkich, co wynika głównie z poszanowania prawa własności właścicieli nieruchomości sąsiednich. Ani wskazany wyżej przepis Rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 23 czerwca 2004 r. w sprawie szczegółowych wymagań weterynaryjnych dla prowadzenia schronisk dla zwierząt, ani żaden inny przepis, nie zakazuje natomiast możliwości znajdowania się na terenie schronisk dla zwierząt miejsc przebywania ludzi. Jak ustalono w trakcie prowadzonego postępowania w skład infrastruktury Schroniska wchodzi między innymi mieszkanie dla osób, które w nim pracują, a uprawnienie do mieszkania związane jest z pracą wykonywaną na rzecz Schroniska. Praca na rzecz Schroniska przez osoby w nim zamieszkujące wykonywana jest na podstawie umów zlecenia. Możliwość zamieszkiwania związana jest nierozdzielnie z pracą wykonywaną na rzecz Schroniska, a osoby w nim zamieszkujące nie mają tam zameldowania. W świetle powyższego, zdaniem ŁWLW, brak jest podstaw do przyjęcia, że przepis prawa zabrania mieszkania na terenie Schroniska. Organy administracji działają tylko i wyłącznie w granicach określonych przez prawo, w tych też granicach mogą egzekwować wynikające z tego prawa obowiązki czy nakazy. Ze względu na brak przepisu zakazującego znajdowania się na terenie schroniska dla zwierząt mieszkań dla jego pracowników, brak jest podstaw do przyjęcia, że doszło do naruszenia wskazanego wyżej § 1 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 23 czerwca 2004 r. w sprawie szczegółowych wymagań weterynaryjnych dla prowadzenia schronisk dla zwierząt.

- 32.7. Odnosząc się do kwestii znajdowania się na terenie schroniska miejsca gromadzenia zwierząt, organ II instancji podnosi co następuje:

32.7.1. W trakcie postępowania ustalono, że na terenie schroniska znajdują się zwierzęta stanowiące własność właściciela Schroniska Pana

Longina Siemińskiego oraz Anny Siemińskiej. Zwierzęta te otrzymują opiekę ze strony w.w. właścicieli i nie są przeznaczone do adopcji. Ponadto na terenie Schroniska, poza faktycznie prowadzoną działalnością, znajdują się także pojedyncze psy stanowiące własność pracujących w Schronisku osób, które także nie są przeznaczone do adopcji.

Zgodnie z art. 2 pkt 37) ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, miejsce gromadzenia zwierząt to punkt zbiorczy i punkt skupu lub pomieszczenie, w przypadku owiec i kóz, w których bydło, świnię, owce, kozy i koniowate pochodzące z różnych gospodarstw są grupowane w celu sformowania przesyłek zwierząt przeznaczonych do handlu, przy czym w przypadku bydła i świń może to być również gospodarstwo pochodzenia tych zwierząt.

W świetle ustalonego stanu faktycznego fakt znajdowania się w Schronisku zwierząt stanowiących własność Pana Longina Siemińskiego, Anny Siemińskiej oraz osób wykonujących pracę na rzecz Schroniska nie może być uznany za miejsce gromadzenia zwierząt, gdyż nie sposób uznać opisanej wyżej sytuacji za miejsce gromadzenia zwierząt. Stąd też podnoszony zarzut znajdowania się na terenie Schroniska miejsca gromadzenia zwierząt nie znajduje w ocenie ŁWLW potwierdzenia.

32.8. Ponadto ŁWLW podnosi, że Schronisko kontrolowane było przez NIK w roku 2012, a wystąpieniu pokontrolnym z lutego 2013 r. Schronisko jako jedyne w województwie łódzkim uzyskało ocenę pozytywną z nieprawidłowościami.

32.9. ŁWLW zauważył, że w sprawie dotyczącej spełnienia wymagań weterynaryjnych przez Schronisko, poza zaskarżoną odwołaniem decyzją PLW nr 229 z dnia 4 lipca 2013 r., w której to postępowanie zostało wszczęte na wniosek, została wydana jeszcze jedna decyzja, a mianowicie decyzja PLW nr 219 z dnia 14 maja 2013 r., w której to postępowanie zostało wszczęte z urzędu.

W decyzji PLW nr 219 z dnia 14 maja 2013 r. PLW nakazał wstrzymanie przyjmowania zwierząt do Schroniska prowadzonego przez Longina Siemińskiego do czasu usunięcia następujących uchybień:

- 1) wyodrębnienia pomieszczenia przeznaczonego do przechowywania karmy z zapewnieniem zachowania łańcucha chłodniczego,
- 2) zapewnienia wybiegów dla wszystkich psów przebywających w Schronisku,
- 3) zapewnienia zwierzętom znajdującym się w Schronisku odpowiedniej karmy,
- 4) wykonywania kwarantanny nowo wprowadzanych zwierząt na terenie obiektu Schroniska w Wojtyszkach,
- 5) wykonania pomieszczeń na terenie tzw. boksów "X", zapewniających schronienie przed niekorzystnymi warunkami atmosferycznymi.

32.10. Decyzją nr 25/2013 Łódzkiego Wojewódzkiego Lekarza Weterynarii z dnia 1 lipca 2013 r. uchylono zaskarżoną w.w. decyzję nr 219 Powiatowego Lekarza Weterynarii w Sieradzu z dnia 14 maja 2013 r. w części dotyczącej terminu usunięcia uchybień, w której ŁWLW orzekł o uchyleniu w.w. decyzji w zakresie terminu poprzez wskazanie, że termin usunięcia uchybień upływa w dniu 19 lipca 2013 r., w pozostałym zakresie w.w. decyzja została utrzymana w mocy,

32.11. Następnie decyzją nr 366 Powiatowego Lekarza Weterynarii w Sieradzu z dnia 12 sierpnia 2013 r. uchylona została wydana przez Powiatowego Lekarza Weterynarii w Sieradzu decyzję nr 219 z dnia 14 maja 2013 r.

32.12. W ocenie organu II instancji nie budzi jednak wątpliwości, że zarówno decyzja PLW nr 219 z dnia 14 maja 2013 r. i decyzja PLW nr 299 z dnia 4 lipca 2013 r. zostały wydane w tej samej sprawie, a mianowicie w kwestii zakazu

przyjmowania do schroniska zwierząt ze względu na niewłaściwe warunki weterynaryjne i zostały one skierowane zostały do tego samego adresata.

Powyższe oznacza, że w okresie pomiędzy (przyjmując za podstawę daty wydania decyzji) dniem 4 lipca 2013 r., a dniem 12 sierpnia 2013 r. w obrocie prawnym znajdowały się dwie decyzje PLW – nr 219 i 299 o sprzecznych ze sobą rozstrzygnięciach.

W tej kwestii ŁWLW zauważył, że postępowanie PLW wykazuje pewne wadliwości, a mianowicie organ doprowadził do sytuacji, kiedy to w obrocie prawnym znajdowały się 2 decyzje administracyjne o stojących ze sobą w sprzeczności rozstrzygnięciach, gdyż w decyzji nr 219 z 14 maja 2013 r., PLW zakazał przyjmowania zwierząt do schroniska do czasu usunięcia stwierdzonych uchybień, a w decyzji nr 299 z dnia 4 lipca 2013 r. orzekł, iż brak jest podstaw do wydania decyzji zakazującej przyjmowania zwierząt do schroniska. Sytuacja ta uległa jednak zmianie po wydaniu przez PLW decyzji nr 366 z dnia 12 sierpnia 2013 r., którą to decyzją uchylił swą decyzję nr 219 z dnia 14 maja 2013 r., czego skutkiem jest fakt wyeliminowania z obrotu prawnego decyzji nr 219 z dnia 14 maja 2013 r.

Odnosząc się do powyższego stanu organ II instancji podnosi, że zgodnie z powszechnie przyjętym poglądem rozstrzygnięcie decyzji administracyjnej wydawane jest na podstawie stanu faktycznego i prawnego na dzień wydania decyzji. W chwili wydania niniejszej decyzji stan sprzeczności został wyeliminowany, gdyż decyzja nr 219 z dnia 14 maja 2013 r. została wyeliminowana z obrotu prawnego wskutek wydania decyzji nr 366 z dnia 12 sierpnia 2013 r., którą to uchyłono decyzję 219 z dnia 14 maja 2013 r.

- 32.13. W ocenie ŁWLW przeprowadzone przez PLW postępowanie administracyjne, w tym postępowanie dowodowe zostało przeprowadzone w sposób prawidłowy. PLW należycie zastosował prawo materialne, w sposób właściwy przeprowadził postępowanie dowodowe, właściwie ocenił stan faktyczny będący podstawą przyjętego rozstrzygnięcia i prawidłowo zastosował prawo materialne.

W ocenie ŁWLW nie budzi najmniejszych wątpliwości, że organy administracji mogą działać tylko w granicach wyznaczonych przez prawo, a dokładniej rzecz ujmując przez prawo powszechnie obowiązujące. Stąd też nie można organowi I instancji uczynić zarzutu z tego, że nie uwzględnił żądań strony wnoszącej o wydanie decyzji administracyjnej w tej sprawie, które to żądania nie znajdują uzasadnienia w przepisach prawa powszechnie obowiązującego. Co prawda nie budzi żadnych wątpliwości, że przepisy Rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 23 czerwca 2004 r. w sprawie szczegółowych wymagań weterynaryjnych dla prowadzenia schronisk dla zwierząt mają charakter bardzo ogólny, a ich stosowanie napotyka wiele trudności, brak jest jednak podstaw do nakładania na podmiot prowadzący Schronisko obowiązków w zakresie wymagań weterynaryjnych nie wynikających bezpośrednio z przepisów tego Rozporządzenia, gdyż wykraczałoby to daleko poza uprawnienia i obowiązki organu wydającego decyzję administracyjną. Podstawą rozstrzygnięcia nie może być zaś w żadnym wypadku w.w. Instrukcja Głównego Lekarza Weterynarii, gdyż nie należy ona do katalogu prawa powszechnie obowiązującego określonego w art. 87 Konstytucji RP.

- 32.14. Ponadto ŁWLW zauważył, że w Schronisku przestrzegane są przepisy ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt w zakresie dobrostanu zwierząt.

Wielokrotnie przeprowadzane przez organ I instancji oraz przez organ II instancji kontrole w Schronisku nie wykazują na chwilę obecną nieprawidłowości uzasadniających wprowadzenie zakazu przyjmowania zwierząt do Schroniska, czy zakazujących w ogóle działalności tegoż Schroniska. Określone nieprawidłowości w Schronisku faktycznie w przeszłości istniały, ale zostały one przez organ I instancji zauważone, wydana została w tym przedmiocie przez PLW decyzja administracyjna nr 219 z dnia

14 maja 2013 r. zakazująca przyjmowania zwierząt do Schroniska do czasu usunięcia uchybień. Nakazy w zakresie usunięcia uchybień zostały przez Schronisko wykonane, co zostało przez organ I instancji stwierdzone w czasie kontroli przeprowadzonej w Schronisku, czego skutkiem było wydanie przez PLW decyzji administracyjnej nr 366 z dnia 12 sierpnia 2013 r. uchylającej decyzję nr 219 z dnia 14 maja 2013 r.

- 32.15. Odnosząc się do samego sformułowania rozstrzygnięcia decyzji PLW nr 299 z dnia 4 lipca 2013 r., to w ocenie organu II instancji samo sformułowanie rozstrzygnięcia przyjętego przez organ I instancji może budzić pewne zastrzeżenia pod względem poprawności. Organ I instancji posłużył się bowiem sformułowaniem „Odmówić wydania decyzji [...] z uwagi na bezzasadność żądania”. Sformułowanie to nie jest zbyt szczęśliwe, gdyż decyzja przez PLW została przecież wydana. Nie ulega jednak wątpliwości, że rozstrzygnięcie czytane łącznie z uzasadnieniem decyzji pozwala na jednoznaczne, nie budzące wątpliwości odczytanie treści decyzji skierowanej do Strony, a mianowicie, że brak jest podstaw do wydania decyzji zakazującej przyjmowania zwierząt do Schroniska lub zakazującej prowadzenia przez Schronisko działalności.
- 32.16. ŁWLW wskazał, że artykuł 107 k.p.a. zalicza do części składowych decyzji administracyjnej m.in. uzasadnienie faktyczne i prawne. Uzasadnienie zatem stanowi integralną część decyzji i jego zadaniem jest wyjaśnienie rozstrzygnięcia, stanowiącego dyspozytywną część decyzji. W doktrynie trafnie podkreśla się, że stosunek uzasadnienia do rozstrzygnięcia polega na tym, iż „uzasadnienie ma objaśnić tok myślenia prowadzący do zastosowania przepisu prawnego w sprawie” (J. Borkowski (w:) Komentarz, 1996, s. 488), a w razie wątpliwości co do treści rozstrzygnięcia uzasadnienie ma służyć ustaleniu jego rzeczywistej treści i innych konsekwencji prawnych decyzji. Jeżeli strona ma wątpliwości co do treści rozstrzygnięcia, to powinna wykorzystać przewidziane prawem instrumenty celem ustalenia rzeczywistej treści decyzji, a nie dokonywać samodzielnie jego wykładni na podstawie uzasadnienia decyzji. Możliwość taka wynika z art. 113 § k.p.a., zgodnie z którym organ, który wydał decyzję, wyjaśnia w drodze postanowienia na żądanie organu egzekucyjnego lub strony wątpliwości co do treści decyzji.
- W przedmiotowej sprawie nie budzi w ocenie organu II instancji fakt należytego zrozumienia przez wnoszącego odwołanie treści rozstrzygnięcia przyjętego przez organ I instancji, czego potwierdzeniem jest treść wniesionego odwołania.
- 32.17. W świetle wszystkich powyższych argumentów brak było zdaniem ŁWLW do wydania decyzji zakazującej przyjmowania do Schroniska zwierząt lub zakazującej prowadzenia przez Schronisko działalności, dlatego orzeczono jak w sentencji.

II. Zarzuty podnoszone przez Skarżącego oraz odpowiedź na zarzuty

Ze względu na fakt wielu wątków przedmiotowej sprawy oraz liczne zarzuty podnoszone przez Skarżącego, odpowiedzi organu na poszczególne zarzuty znajdują się bezpośrednio pod poszczególnymi zarzutami.

33. Skarżący podnosi, iż organy obu instancji nie dokonały w sposób pełny i prawidłowy analizy stanu faktycznego, przeprowadziły błędną interpretację przepisów prawnych, a stanowisko swojego uzasadniły w sposób nieprzekonujący, naruszając tym samym art. 7, art. 75 § 1 i art. 77 kodeksu postępowania administracyjnego. W związku z tym, w ocenie Skarżącego, nadal istnieją przesłanki do uwzględnienia jego wniosku o zastosowanie wobec podmiotu prowadzącego schronisko dla zwierząt w Wojtyszkach przewidzianych prawem środków nadzoru, w postaci wstrzymania bądź zakazu prowadzenia dalszej działalności.

Odpowiedź organu:

Organ podnosi, że nie podziela w.w. zarzutu. Skarżący nie wskazuje konkretnych naruszeń cytowanych wyżej przepisów k.p.a. W ocenie ŁWLW postępowanie administracyjne zarówno przez PLW jak i ŁWLW zostało przeprowadzone zgodnie ze wszelkimi wymogami wynikającymi z przepisów k.p.a., w szczególności zaś, zarówno rozstrzygnięcie przyjęte przez PLW jak i przez ŁWLW zostało w pełni uzasadnione na podstawie prawidłowo zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego. W ocenie organu zarzut w tym zakresie stanowi jedynie polemikę Skarżącego z uzasadnieniem decyzji organów obu instancji. Zdaniem ŁWLW w sposób prawidłowy organy obu instancji zastosowały też prawo materialne.

34. Skarżący twierdzi, że organ II instancji sam sobie przeczy, oceniając iż w przedmiotowej sprawie nadzór nad schroniskiem w Wojtyszkach sprawowany jest przez PLW w Sieradzu "co do zasady w sposób prawidłowy" (str. 13uzas.), podczas gdy w międzyczasie:

- 1) pismem z dnia 23.05.2013 r., znak: WIW Adm-sek.1410.25.2013, organ II instancji informuje skarżącego, iż przeprowadzona kontrola nadzoru PLW w Sieradzu nad schroniskiem w Wojtyszkach dała wynik negatywny: "Kontrola wykazała, iż istotnie w ostatnim okresie nadzór weterynaryjny nie był prowadzony w sposób w pełni prawidłowy. "
- 2) pismem z dnia 31.07.2013 r., znak: WIWZdr.913.1.23.2013, organ II instancji informuje skarżącego, iż po przeprowadzeniu kontroli pracy PLW w Sieradzu, przesłał wniosek do Wspólnego Rzecznika Dyscyplinarnego dla Członków Korpusu Służby Cywilnej o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego Powiatowego Lekarza Weterynarii w Sieradzu w związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami w nadzorze nad Schroniskiem.

Odpowiedź organu:

Odnosnie pisma wskazanego w pkt 1) powyżej zauważyć należy, że Skarżący dokonuje własnej interpretacji tego pisma. Jak wskazuje sam Skarżący nadzór „nie był sprawowany w sposób w pełni prawidłowy” – nie oznacza to jednak, że nadzór ten był co do zasady nieprawidłowy. W zakresie nadzoru istniały pewne uchybienia, ale nie miały one zasadniczego znaczenia z punktu widzenia nadzoru nad Schroniskiem pełnionym przez PLW, co zostało wykazane w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji ŁWLW.

Odnosnie kwestii skierowania PLW ze względu na brak właściwego nadzoru nad Schroniskiem do postępowania dyscyplinarnego, to wskazać należy, że Wspólna Komisja Dyscyplinarna Służby Cywilnej przy Wojewódzkim Inspektoracie Weterynarii w Łodzi wydała w dniu 19 sierpnia 2013 r. orzeczenie w sprawie o sygn. akt. WIWWLW.2153.6.2013, w którym umorzyła wobec PLW postępowanie dyscyplinarne ze względu na fakt, iż w ocenie w.w. Komisji do naruszenia prawa przez PLW nie doszło.

35. Skarżący podnosi dalej, że skarżona decyzja wraz z jej uzasadnieniem jest kolejnym, dowodem na słuszność tez formułowanych przez skarżącego, o konsekwentnym bojkotowaniu przez organy łódzkiej IW swoich ustawowych obowiązków jako organów administracji publicznej, stania na straży przestrzegania prawa (w tym weterynaryjnego). Skarżący podnosi, że zamiast tego łódzka IW od lat z zaangażowaniem tuszuje przestępcze praktyki mające miejsce w podległych jej z racji nadzoru schroniskach, dbając wyłącznie o interes finansowy prowadzącego go przedsiębiorcy.

Odpowiedź organu:

Zarzut podniesiony przez Skarżącego jest w pełni chybiony. Organy Inspekcji Weterynaryjnej działają w sposób w pełni zgodny z prawem, działają zgodnie z zasadą bezstronności, która wynika zarówno z przepisów k.p.a. jak i ustawy o służbie cywilnej.

Co do rzekomego „tuszowania przestępczych praktyk”, to:

- 1) brak jest jakichkolwiek podstaw do takiego stwierdzenia,
- 2) skarżący nie wskazuje o jakie przestępcze praktyki chodzi oraz na czym miałyby polegać działania organów IW określana przez Skarżącego jako „tuszowanie”;

- 3) na marginesie zauważyć należy, że tego rodzaju działania Skarżącego, jako pozbawione jakichkolwiek podstaw faktycznych i prawnych, noszą znamiona przestępstwa zniewagi funkcjonariusza publicznego w rozumieniu art. 226 § 1 Kodeksu karnego.

Ponadto wskazać należy, że organy obu instancji podejmowały wielokrotnie działania polegające na zgłaszaniu do organów ścigania podejrzenia popełnienia przestępstwa w związku z działalnością Schroniska.

I tak:

W dniu 23 marca 2010 r. stosownie do art. 304 Kodeksu Postępowania Karnego, PLW zawiadomił Komendę Powiatową Policji w Sieradzu o nieznanym losie 10 psów pochodzących z gminy Galewice, których losu w ramach posiadanych kompetencji nie udało się ustalić. W dniu 12 maja 2010 - postanowienie Prokuratury Rejonowej w Wieluniu - odmówiono wszczęcia dochodzenia.

W dniu 29 października 2010 r. PLW zawiadomił Prokuraturę Rejonową w Sieradzu o możliwości popełnienia przestępstwa dotyczącego zaniedbania ze strony pracownika schroniska, w wyniku którego padło 19 sztuk psów. Zaniedbanie polegało na pozostawieniu zwierząt w zamkniętym samochodzie podczas transportu z Łodzi do Wojtyszek. Osoba winna zaniedbań została skazana.

W dniu 18 stycznia 2013 r. prokuratura rejonowa w Sieradzu wydała postanowienie o odmowie wszczęcia postępowania w sprawie znęcania się nad zwierzętami w Wojtyszkach, prowadzonego bez udziału PIW Sieradzu. Informacje o podejrzeniu popełnienia przestępstwa wniosła osoba nie związana z Inspekcją Weterynaryjną.

W dniu 29 kwietnia 2013 r. stosownie do art. 304 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks postępowania karnego, przekazano do prokuratury rejonowej w Sieradzu materiały, uzyskane od „Stowarzyszenie Obrona Zwierząt”, ul. 11 Listopada 29, 28-300 Jędrzejów, dotyczące prowadzonej działalności schroniska dla zwierząt „Hotel dla Zwierząt i Ptactwa Domowego”. Według Stowarzyszenia, właściciel „Hotelu dla Zwierząt i Ptactwa Domowego” jest odpowiedzialny za zaginięcie około 2000 psów, która to liczba stanowić ma różnicę pomiędzy zwierzętami przyjętymi do „Hotelu” w latach 2005 – 2010 a obecną liczbą zwierząt przebywających w schronisku.

Łódzki Wojewódzki Lekarz Weterynarii zwrócił się pismem z dnia 26 kwietnia 2013 r., nr WIWZdr.913.7.2013 z wnioskiem do Komendy Wojewódzkiej Policji w Łodzi Wydział Przestępstw Gospodarczych o spowodowanie dokonania rozliczenia psów, które zostały przyjęte do schroniska dla zwierząt w Wojtyszkach w aspekcie podpisanych umów z gminami oraz porównania ze stanem faktycznym w celu stwierdzenia czy nie zachodzi podejrzenie popełnienia przestępstwa polegającego na nadmiernej upadkowości zwierząt w schronisku.

Wojewódzki Inspektorat Weterynarii w Łodzi nie dysponuje dowodami na znęcanie się nad zwierzętami w Wojtyszkach. Także w protokołach kontroli i wystąpieniach pokontrolnych oceniających nadzór PLW w Sieradzu nad schroniskiem dla zwierząt w Wojtyszkach brak jest jakichkolwiek zapisów o znęcaniu się nad zwierzętami. Informacje na temat znęcania się nad zwierzętami w ww. schronisku wynikały z treści pisma Fundacji na Rzecz Ochrony Praw Zwierząt z siedzibą w Musalach z dnia 17 kwietnia 2013 r. i w związku z tym Łódzki Wojewódzki Lekarz Weterynarii złożył w dniu 20 maja 2013 r. pismem znak:WIWAdm-sek.1410.25.2013 do Komendy Powiatowej Policji w Sieradzu zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa.

Jak powyższe wskazuje, organy Inspekcji Weterynaryjnej podejmowały stosowne działania i zgłaszały wielokrotnie podejrzenia popełnienia przestępstwa w związku z działalnością prowadzoną przez Schronisko. Organy Inspekcji nie dysponują bowiem uprawnieniami śledczymi.

36. Skarżący zarzuca dalej, że ustalenia PLW w Sieradzu, przyjęte następnie za własne przez LWLW, za chybione, jako fałszywe, poczynione w złej wierze, wynikające z dezinterpretacji przez łódzką IW obowiązującego prawa oraz oparte na wadliwej analizie nierzetelnie ustalonego stanu faktycznego. Dotychczasowe działania obu organów administracyjnych w przedmiotowej sprawie prowadzone były wbrew przepisom k.p.a.

Odpowiedź organu:

Organ nie podziela w.w. zarzutu. Strażacy nie wskazuje konkretnych naruszeń przepisów k.p.a. regulujących postępowanie dowodowe. W ocenie ŁWLW postępowanie administracyjne zarówno przez PLW jak i ŁWLW zostało przeprowadzone zgodnie ze wszelkimi wymogami wynikającymi z przepisów k.p.a., w sprawie zgromadzony w sposób wyczerpujący materiał dowodowy, w szczególności zaś, zarówno rozstrzygnięcie przyjęte przez PLW jak i przez ŁWLW zostało w pełni uzasadnione. W ocenie organu zarzut w tym zakresie stanowi jedynie polemikę Skarżącego z uzasadnieniem decyzji organów obu instancji, ze względu na fakt, iż z tymi uzasadnieniami się nie zgadza.

37. Skarżący podnosi, że PLW w Sieradzu nie wie, kogo nadzoruje. W tym zakresie Skarżący wskazuje, że PLW w Sieradzu nie identyfikuje jednoznacznie nadzorowanego podmiotu i strony niniejszego postępowania administracyjnego, PLW w Sieradzu ustalił, iż stroną jest "Hotel dla Zwierząt i Ptactwa Domowego Longin Siemiński, Wojtyszek 18, 98-277 Braszewice". Firma o tej samej nazwie występuje w odpowiedniej pozycji rejestru PLW w Sieradzu. Tymczasem właścicielem schroniska w Wojtyszkach jest Longin Siemiński, działający pod firmą "Hotel dla Zwierząt i Ptactwa Domowego z siedzibą w Łodzi, ul. Kosodrzewiny 56 lok. 2". Firma pod taką nazwą funkcjonuje w obrocie prawnym, m. in. taka zgłoszona jest do ewidencji działalności gospodarczej, na taką firmę wystawione jest aktualne zezwolenie Wójta Gminy Braszewice z dnia 30.03.2012 r. na prowadzenie schroniska, pod taką firmą zawierane są umowy z gminami o przyjmowanie zwierząt i pod taką firmą Longin Siemiński jest stroną postępowań sądowych.

37.1. Skarżący podnosi, że niezgodność nazwy firmy, nadzorowanej przez Inspekcję Weterynaryjną jako schronisko, z tą używaną publicznie przez właściciela schroniska, byłaby błahą i pomijalną nieścisłością, gdyby nie fakt, że w siedzibie firmy, tj. w Łodzi przy ul. Kosodrzewiny 56 lok. 2, prowadzone jest przez tegoż Longina Siemińskiego inne równoległe schronisko - nielegalne, gdyż niezgłoszone Powiatowemu Lekarzowi Weterynarii w Łodzi i bez zezwolenia Prezydenta Łodzi. Łódzka IW jest o tym fakcie doskonale poinformowana (vide załącznik nr 1).

Jak podnosi Skarżący część ważnych funkcji legalnego schroniska w Wojtyszkach od początku istnienia pełni nielegalne i nieobjęte nadzorem schronisko w Łodzi. W załączniku nr 2 do skargi Skarżący załączył regulamin firmy L. Siemińskiego umieszczony w internecie, pod adresem <http://hotelzwierzat.com/regulamin.php>, z którego wynika, iż bez zezwolenia i wbrew stanowisku organów Miasta Łodzi, zakładowi L. Siemińskiego w Łodzi przypisane są regulaminem firmy działania, które prawo weterynaryjne przewiduje dla schronisk (rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 23.06.2004 r. w sprawie szczegółowych wymagań weterynaryjnych dla prowadzenia schronisk dla zwierząt), tj. przyjmowanie, badanie bezdomnych zwierząt, profilaktyka (szczepienia), leczenie, kwarantanna, ewidencjonowanie oraz inne czynności opieki. Dopiero po pewnym czasie zwierzęta z Łodzi transportowane są do zakładu w Wojtyszkach w gm. Braszewice, który w pkt. 14 regulaminu określany jest z kolei jako "filia" łódzkiego "Hotelu dla Zwierząt". W ten sposób "hotel" vel "miejsce czasowego przebywania" w Łodzi wypełnia istotną część funkcji schroniska, podczas gdy drugą część wypełnia zakład w Wojtyszkach. Zakłady w Łodzi i Wojtyszkach stanowią zatem w istocie funkcjonalną całość, jak to wynika z publikacji samego przedsiębiorcy.

Odpowiedź organu:

1) Kwestia właściwości miejscowej PLW była w decyzjach organów obu instancji Skarżącemu wyjaśniana. Rozszerzenie nadzoru PLW w Sieradzu jako organu rządowej administracji weterynaryjnej byłoby sprzeczne oraz rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 25 sierpnia 2004 r. w sprawie terytorialnego zakresu działania oraz siedzib powiatowych i granicznych lekarzy weterynarii (Dz. U. Nr 200, poz. 2057 z późn. zm.), a przede wszystkim z art. 19 k.p.a., zgodnie z którym organy administracji publicznej

przestrzegają z urzędu swojej właściwości rzeczowej i miejscowej. Właściwość PLW w Sieradzu została określona w przepisach cyt. wyżej Rozporządzenia. Nie budzi wątpliwości, że PLW w Sieradzu nie jest miejscowo właściwy dla obiektu w Łodzi.

2) Sprawa nadzoru nad „Hotelem dla zwierząt” prowadzonym przez Longina Siemińskiego w Łodzi przy ul. Kosodrzewiny 56 nie jest przedmiotem tego postępowania. W sprawie tego obiektu toczy się postępowanie przed Naczelnym Sądem Administracyjnym, wywołane wniesieniem w dniu 1 lutego 2013 r. skargi kasacyjnej na wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi z dnia 20 listopada 2012 r. w sprawie o sygn. akt II SA/Łd 841/12.

- 37.2. Skarżący podnosi, że pomimo wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi z dnia 20.11.2012 r., sygn. akt II SA/Łd 841/12, nakazującego Inspekcji Weterynaryjnej stosować środki nadzoru wobec wszystkich faktycznie ujawnionych schronisk, łódzka IW nie nadzorowała i nadal nie nadzoruje zakładu Longina Siemińskiego w Łodzi, w tym zwłaszcza nie nadzoruje losu przyjmowanych tam zwierząt.

Odpowiedź organu:

Jak wykazano wyżej sprawa nadzoru nad „Hotelem dla zwierząt” prowadzonym przez Longina Siemińskiego w Łodzi przy ul. Kosodrzewiny 56 nie jest przedmiotem tego postępowania. W sprawie tego obiektu toczy się postępowanie przed Naczelnym Sądem Administracyjnym, wywołane wniesieniem w dniu 1 lutego 2013 r. skargi kasacyjnej na wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi z dnia 20 listopada 2012 r. w sprawie o sygn. akt II SA/Łd 841/12. Jak z powyższego wynika powołany przez Skarżącego wyrok WSA w Łodzi jest wyrokiem nieprawomocnym, co nie uzasadnia w obecnym stanie rzeczy stosowania się do zawartego w nim rozstrzygnięcia.

- 37.3. Skarżący podnosi dalej, że wedle ostatnich dostępnych danych z firmy utylizacyjnej, niewielki zakład w Łodzi produkuje ilość psiej padliny porównywalną do największego w Europie schroniska dla zwierząt w Wojtyszkach:

Porównując te dane z liczbą przyjętych w tym okresie od gmin zwierząt, w firmie L. Siemińskiego traci życie k.. 73% psów z liczby przyjmowanych (podczas gdy średnia krajowa, potwierdzona ostatnim raportem Najwyższej Izby Kontroli z kontroli schronisk, wynosi ok. 25%).

- 37.4. Skarżący podnosi, że w skarżonej decyzji organ stwierdza, że pomimo iż PLW w Sieradzu w wyniku nadzoru nad Schroniskiem dysponował listą gmin, które podpisały umowy ze schroniskiem, a także dysponował przedstawionym przez skarżącego zestawieniem informacji z gmin o zwierzętach wysłanych do firmy Siemińskiego, to jednak nie mógł potwierdzić, czy (...) liczby zwierząt odebranych z gmin województwa łódzkiego odnoszą się do Schroniska dla zwierząt w Wojtyszkach.

Skarżący stwierdza, że PLW w Sieradzu nie może tego potwierdzić, albowiem ponad 100 gmin zawarło umowy z zakładem w Łodzi, a tylko nieliczne z zakładem w Łodzi oraz jego filią, czyli z zakładem w Wojtyszkach (w 2012 r. pięć gmin: Poświętne, Sławno, Strzelce Wielkie, Wola Krzysztoporska, Zduny), zaś tylko jedna z właściwym schroniskiem w Wojtyszkach (w 2012 r. gmina Rogów).

Odpowiedź organu:

- 1) Według Głównego Lekarza Weterynarii upadkowość mierzy się stosunkiem ilości zwierząt padłych w danym roku w odniesieniu do ogólnej liczby zwierząt przebywających w schronisku w danym roku powiększonej o liczbę przyjętych zwierząt do schroniska w danym roku. Nie stosuje się sposobu mierzenia śmiertelności wskazanego przez Skarżącego, który jest nieobiektywny i mylący, polegającego na porównaniu ilości zwierząt padłych w danym roku do liczby zwierząt przyjętych do schroniska w danym roku, a polegającego na porównaniu ilości zwierząt padłych w danym roku do liczby

zwierząt przyjętych do schroniska w danym roku. Ilość upadków mierzy się bowiem uwzględniając stosunek wszystkich zwierząt przebywających w danym roku w schronisku do ilości zgonów zwierząt. Przyjmując bowiem taki sposób ilości upadków w schronisku przeciętnie ilość upadków waha się w poszczególnych latach na poziomie 8-12 %.

- 2) Organy IW nie ponoszą odpowiedzialności za treść oraz poprawność umów zawieranych przez gminy. Podobnie organy IW nie ponoszą odpowiedzialności za skutki tych umów, ani nie mają kompetencji do ingerowania, z którym schroniskiem dana gmina zawrze umowę.

37.5. Dalej Skarżący podnosi w skardze, że należy uznać, że nadzór łódzkiej IW od lat godzi się na to, że pod pretekstem zarejestrowanego schroniska w Wojtyszkach, znaczne ilości zwierząt odbierane są z gmin i tracą życie w niewyjaśnionych okolicznościach w nielegalnym schronisku w Łodzi lub też los ich jest w ogóle nieznany. Nadzór godzi się na to, że z pozoru błahe "nieścisłości" w nazwie firmy występującej w umowach i nazwie nadzorowanej działalności powodują, że nie jest jasny los zwierząt przyjmowanych do schroniska. Tymczasem brak jasności co do losu zwierząt wymaga od nadzoru weterynaryjnego wydania decyzji o zakazie przyjmowania zwierząt do schroniska. Wg pkt 4 ust. 3 Instrukcji Głównego Lekarza Weterynarii Nr Giwz.420/ AW-32/11 z dnia 20.05.2011 r. w sprawie postępowania powiatowych lekarzy weterynarii przy przeprowadzaniu kontroli schronisk dla zwierząt (który to akt jest wewnętrznym dokumentem regulującym pracę IW i wiążącym wszystkich powiatowych lekarzy weterynarii) w przypadku potwierdzenia nieprawidłowości dotyczących dokumentacji, w szczególności gdy nieprawidłowości te powodują, iż nie jest jasny los zwierząt przyjmowanych do schroniska, powiatowy lekarz weterynarii powinien rozważyć wydanie na podstawie art. 8 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 11.03.2013 r. o ochronie zdrowia zwierząt i zwalczaniu chorób zakaźnych decyzji administracyjnej nakazującej wstrzymanie działalności poprzez zakazanie przyjmowania nowych zwierząt do schroniska do czasu usunięcia nieprawidłowości dotyczących dokumentacji.

Wieloletnie zaniechania w tym względzie PLW w Sieradzu są także łamaniem ustawy z dnia 21.08.1997 r. o ochronie zwierząt, która z jednej strony powierza Inspekcji Weterynaryjnej nadzór nad przestrzeganiem przepisów o ochronie zwierząt (art. 34a), z drugiej zaś zakazuje gminom odławiania bezdomnych zwierząt bez zapewnienia im miejsca w schronisku (art. 11 ust. 3). W świetle tych przepisów, uporczywy brak zainteresowania łódzkiej IW tym, dokąd trafiają i co się dzieje ze zwierzętami na mocy umów gmin z "Hotelem dla Zwierząt i Ptactwa Domowego z siedzibą w Łodzi, ul. Kosodrzewiny 56, lok. 2" jest sprzeczny z prawem i karygodny.

Odpowiedź organu:

Jak wykazano zarówno w decyzji PLW jak i ŁWLW brak jest jakichkolwiek podstaw do przyjęcia w tym względzie, że organu IW dopuściły się zaniechań. Organy IW zgłaszały wątpliwe sytuacje w zakresie losu zwierząt organom ścigania, które są właściwe w zakresie prowadzenia dochodzenia czy śledztwa i wydania stosownego orzeczenia, co zostało wykazane wyżej. Problem ten był wielokrotnie wyjaśniany Skarżącemu w wydanych decyzjach, gdzie jednoznacznie wskazano, że przeprowadzona przez Powiatowego Lekarza Weterynarii w Sieradzu analiza upadków i eutanazji wraz ze szczególnym uwzględnieniem wskazań do ich przeprowadzenia nie dały podstaw do rozstrzygnięcia wskazanego w uzupełnieniu do wniosku Skarżącego z dnia 08 grudnia 2011 r.

W kwestii żądania przez Skarżącego wydania decyzji na podstawie postanowień Instrukcji GLW, wskazano już wyżej, podobnie jak w decyzjach PLW i ŁWLW, że postanowienia Instrukcji nie stanowią prawa powszechnie obowiązującego i z tego powodu nie mogą być podstawą do wydania decyzji administracyjnej, gdyż podstawą taką może być jedynie przepis prawa powszechnie obowiązującego.

38. Zarzut dotyczący oceny ilości upadków i eutanazji w schronisku

38.1. Skarżący zarzuca, że kwestię tę organ II instancji skwitował lakonicznie jednym zdaniem: analiza akt postępowania administracyjnego dokonana przez LWLW nie pozwala podzielić zarzutu podnoszonego w odwołaniu w kwestii niezgodności liczby zwierząt padłych. Organ II instancji w żaden sposób nie uzasadnił natomiast, na czym opiera to przeświadczenie, gdyż nigdzie w uzasadnieniu nie odniósł się merytorycznie do zarzutów odwołania skarżącego.

Dlatego skarżący podtrzymuje zarzut o niezgodności stwierdzonej przez PLW w Sieradzu liczby zwierząt padłych (103) i poddanych eutanazji (24) z danymi o ilości zwierząt przekazanych do utylizacji (335) w okresie objętym raportem z nadzoru, tj. od dnia 07.09.2010 r. do dnia 31.12.2010 r.

Ponadto organ I instancji gmatwa się w swoich wyjaśnieniach, raz podając liczbę 24 szt. poddanych eutanazji w 2010 r., (decyzja nr 427 z dnia 04.09.2012 r.), innym razem liczbę 66 szt. (decyzja nr 299 z dnia 04.07.2013 r.).

Następnie, chyba tylko jako nieporozumienie można potraktować wyjaśnienia organu I instancji (przyjęte następnie za własne przez organ II instancji) o rzekomych błędnych wpisach w dokumentach handlowych dokonanych przez firmę utylizacyjną (str. 8 uzas. decyzji nr 299).

Odpowiedź organu:

W kwestii zarzutu dotyczącego „różnicy w ilości psów, o jakich informują gminy, a ilością psów przyjętych do ewidencji schroniska” oraz nieprawidłowości dotyczących „ilości padłych i poddanych eutanazji zwierząt”, w schronisku Powiatowy Lekarz Weterynarii w Sieradzu wskazał, iż zarzut dotyczący ilości zwierząt padłych i poddanych eutanazji w 2010 roku, które, według odwołujących się, nie bilansują się z ilością zwierząt odebranych przez Zakład Rolniczo-Przemysłowy „FARMUTIL HS” SA. Zarzut ten wynika z brania przez Skarżącego pod uwagę ilości zwierząt wykazanych przez Powiatowego Lekarza Weterynarii w Sieradzu w raporcie z wizytacji schroniska dla bezdomnych zwierząt za 2010 rok.

Podmiot „Hotel dla zwierząt i Ptactwa Domowego” w Wojtyszkach, decyzją Powiatowego Lekarza Weterynarii w Sieradzu nr 401, został zarejestrowany, jako schronisko dla zwierząt z dniem 7 września 2010 roku i wpisany do Rejestru Podmiotów Nadzorowanych przez Powiatowego Lekarza Weterynarii w Sieradzu z weterynaryjnym numerem identyfikacyjnym 10143402. Mając to na względzie, raport z wizytacji schroniska w Wojtyszkach został sporządzony za okres od 07.09.2010 do dnia 31.12.2010 roku, a ilość zwierząt padłych i poddanych eutanazji dotyczy tego okresu. W wyniku dokonanej analizy upadków i przeprowadzonych eutanazji oraz na podstawie sporządzonego wykazu ilości zwierząt, która została poddana eutanazji oraz padła w całym 2010 roku na terenie Hotelu dla Zwierząt potwierdzono upadek 247 psów i eutanazję 66 psów (liczba 24 szt. podana w decyzji nr 427 z dnia 04.09.2012 r. dotyczyła eutanazji w miesiącach wrzesień – grudzień 2010 r.). Zaistniała różnica 2 sztuk psów, a nie jak wskazują odwołujący się 208 psów, wynika z błędnych opisów odbieranych ubocznych produktów pochodzenia zwierzęcego przez firmę utylizacyjną. Rozbieżności wynikają np. z opisu jako „pies” zawartości worka w którym znajdowały się odpady pooperacyjne. Pozostałości po przeprowadzanych operacjach ropomacicza (pyometra) lub amputacji kończyn zostały przez firmę odbierającą odpady wpisywane w dokumenty handlowe jako „pies”. Ponadto w rejestrze upadków schroniska nie odnotowano 19 sztuk psów, które padły w dniu 02 czerwca 2010r podczas transportu na skutek zaniedbana osoby odpowiedzialnej za transport. Dnia 7 czerwca 2010r zostały przekazane do utylizacji przez schronisko. Sprawa niedopełnienia obowiązków przez opiekuna zwierząt została skierowana do organów ścigania, co zostało wykazane wyżej.

Ponadto w tym okresie nie były rejestrowane oddzielnie upadki psów, które nie były przekazane z gmin w ramach zwalczania bezdomności, które nie zostały wprowadzone do rejestru schroniska, w tym padłe w trakcie transportu.

W przedmiotowej sprawie w trakcie toczącego się postępowania administracyjnego sporządzono szczegółowe zestawienie wszystkich zwierząt padłych i poddanych eutanazji za

okres 2011-2012, wraz z identyfikacją tych zwierząt za pomocą mikrochipów oraz odbiorów padłych zwierząt przez zakład utylizacyjny Farmutil. Zaistniałe pojedyncze różnice zostały wyjaśnione. W wyniku prowadzonych kontroli PLW w Sieradzu w schronisku zmieniono sposób prowadzenia rejestrów i potwierdzania odbioru padłych zwierząt przez lekarza weterynarii.

Od 01 stycznia 2012 r. w Schronisku zaprowadzony został nowy rejestr, który pozwala na weryfikację padłych i uśpionych zwierząt z transportami do zakładu utylizacyjnego. Przed oddaniem odpadów sprawdzana jest zawartość worków przez osobę odpowiedzialną za sporządzanie dokumentów handlowych.

Zauważyć też należy, że przepisy nie regulują w żadnym zakresie sposobu i zasad prowadzenia takich rejestrów.

- 38.2. Dalej Skarżący podnosi, że stwierdzenie PLW w Sieradzu o nie rejestrowaniu oddzielnie upadków psów, które (...) nie zostały wprowadzone do rejestru schroniska (str. 8 uzas. decyzji nr 299 in fine) potwierdza, że faktyczna działalność schroniska pod względem obrotu zwierzętami nie znajduje właściwego odzwierciedlenia w kontrolowanych rejestrach.

Tymczasem wg przywołanego powyżej pkt 4 ust. 3 Instrukcji Głównego Lekarza Weterynarii, nierzetelność rejestrów losów zwierząt stanowi samodzielną podstawę do zakazania działalności schroniska, o czym organy łódzkiej IW zdają się permanentnie "zapominać".

W ciągu 2 lat trwania postępowania w tej sprawie do dnia dzisiejszego skarżący nie doczekał się rzetelnego wyjaśnienia ze strony łódzkiej IW niezgodności stwierdzonej przez PLW w Sieradzu liczby zwierząt padłych i poddanych eutanazji z danymi o ilości zwierząt martwych przekazanych do utylizacji, raportowanymi przez Zakład Rolniczo-Przemysłowy "Farmutil HS" S. A., odbierający padlinę z zakładów Longina Siemińskiego. Co więcej, dane na ten temat, za okres od listopada 2011 r. do dnia dzisiejszego, stanowią aktualnie "tajemnicę przedsiębiorcy", pomimo iż są ściśle związane z realizacją gminnych zadań publicznych, finansowanych za publiczne pieniądze. "Tajemnicą przedsiębiorcy" skutecznie zasłania się od pewnego czasu zarówno firma "Farmutil HS", jak i gminy aktualnie współpracujące z L. Siemińskim (vide załącznik nr 3 i 4).

Odpowiedź organu:

W 2010 r. przy obsadzie zwierząt w ilości 2738 psów (suma zwierząt na koniec roku 2009 i zwierząt przyjętych do schroniska w 2010 r.) ilość koniecznych eutanazji wyniosła 66 sztuk, upadki 247. W roku 2011 przy obsadzie zwierząt w ilości 3470 psów ilość wykonanych eutanazji wyniosła 124, upadki 292 psy, 4 koty. W roku 2012 przy obsadzie 4161 zwierząt ilość koniecznych eutanazji wyniosła 95 sztuk, upadki 264 zwierząt. Przeprowadzone przez Powiatowego Lekarza Weterynarii w Sieradzu kontrole dokumentacji odbioru padłych oraz poddanych eutanazji zwierząt przez zakład utylizacyjny, z którym schronisko ma podpisaną umowę oraz dokumentacji dotyczącej ilości padłych i poddanych eutanazji zwierząt, wykazała zgodność danych dotyczących ilości odebranych zwierząt przez zakład utylizacyjny w latach 2010 i 2011 z ilością zwierząt, które padły oraz zostały poddane eutanazji, co znajduje swe odzwierciedlenie w aktach postępowania.

Ze względu na powyższe zarzut Skarżącego uznać należy za chybiony.

39. Kolejny zarzut podnoszony przez Skarżącego dotyczy wymogu ograniczenia liczby przetrzymywanych razem psów, który zapobiegać będzie walkom, pogryzieniom i zagryzieniom, niezależnie od wielkości konkretnych pomieszczeń, boksów i wybiegów.

- 39.1. Skarżący podnosi, że określenie takiego wymogu dla schroniska w Wojtyszkach, który stanowił żądanie wniosku skarżącego, inicjującego niniejsze postępowanie w dniu 09.11.2011 r. (uzupełnione dnia 05.12.2011

r.), pozostało do dnia dzisiejszego bez zastosowania wobec zarządcy schroniska. Tłumaczenia w tym zakresie organu II instancji tradycyjnie odbiegają od przepisów prawa.

Jak stwierdza dalej sam Skarżący, owszem, Instrukcja Głównego Lekarza Weterynarii w sprawie kontroli schronisk dla zwierząt stanowi jedynie wewnętrzny dokument Inspekcji, regulujący działaniami powiatowych lekarzy weterynarii i nie ma bezpośredniego zastosowania wobec osób trzecich. Instrukcja zawiera jednak wytyczne wiążące lekarzy powiatowych, które powinni stosować w formułowaniu władczych decyzji nadzoru, kierowanych w trybie art. 8 i 9 ustawy z dnia 11.03.2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, do podmiotów prowadzących działalność nadzorowaną. I tak, żaden przepis ustaw czy też rozporządzeń nie używa pojęć "pojemności", czy też "przepelnienia schroniska", a jednak są one wykorzystywane do badania wymagań odnośnie infrastruktury schroniska i utrzymania zwierząt. Dowodem na to jest formularz z raportu wizytacji schroniska, dokonywanej w każdym schronisku przez powiatowego lekarza weterynarii min. raz w roku, który w pkt. 11.4 przewiduje określenie "maksymalnej liczby zwierząt, na jaką zostało przewidziane schronisko (zdaniem kontrolującego)". Jest to więc samodzielne, arbitralne ustalenie organu nadzorującego, czynione na podstawie w/w Instrukcji (dane w tabeli nr 1). Z kolei na podstawie tak ustalonej pojemności schroniska, powiatowy lekarz weterynarii ocenia, czy w danym schronisku ma miejsce "zbyt duże zagęszczenie zwierząt w kojcach" (pkt 4 ust. 2 Instrukcji), na co powinien zareagować wydaniem stosownej decyzji (o wstrzymaniu działalności schroniska do czasu usunięcia uchybień). Takie arbitralne ustalenie i będąca jego wynikiem decyzja administracyjna mają niewątpliwie wpływ na osoby trzecie, tutaj: zarządcę schroniska i w tym względzie oddziałują na jego prawa i obowiązki.

Skarżący dalej podnosi, że nic więc nie stoi na przeszkodzie, aby PLW w Sieradzu określił władczo wobec właściciela schroniska w Wojtyszkach wymóg takiego ograniczenia liczby przetrzymywanych razem psów, który zapobiegać będzie walkom, pogryzieniom i zagryzieniom, niezależnie od wielkości konkretnych pomieszczeń, boksów i wybiegów. W sposób jednoznaczny powinien ustalić maksymalną pojemność schroniska, tj. faktycznej jego infrastruktury. Sformułowanie takiego wymogu jest niezbędne w obliczu liczby zwierząt skoszarowanych przeciętnie w schronisku Wojtyszkach (3-4 tys.), gdzie wieloletnią praktyką było utrzymywanie ich w stadach po 80-100 osobników. W tym kontekście poziom śmiertelności zwierząt w firmie L. Siemińskiego, sięgający ok. 73%, nie może dziwić.

Odpowiedź organu:

W pierwszej kolejności wskazać należy, że brak jest przepisu prawa powszechnie obowiązującego, z którego wynikałaby możliwość określenia liczby zwierząt przetrzymywanych w Schronisku. Skarżący sam też nie wskazuje tego przepisu, choć nie jest do tego zobowiązany, bo przepisu takiego po prostu nie ma. Brak przepisów prawa powszechnie obowiązującego w tym zakresie stanowi swego rodzaju zaniechanie legislacyjne, a za brak stosownych w tym zakresie przepisów nie można obwiniać organów Inspekcji. Organy Inspekcji nie mają więc możliwości wydania rozstrzygnięcia w postaci decyzji administracyjnej skierowanej do strony na podstawie postanowień Instrukcji GLW, no co zresztą wskazuje sama Instrukcja w pkt 1.1., co zostało wyjaśnione Skarżącemu w uzasadnieniu decyzji ŁWLW. Z powyższych względów uczynienie zadość żądaniom Skarżącego w w.w. zakresie nie jest możliwe, a podnoszone zarzuty są niezasadne. Odsetek zgonów zwierząt przebywających w schronisku wynosił w 2010 r. 11,43%, w 2012 r. 12,1% a w 2013 r. 8,63%.

- 39.2. W dalszej kolejności Skarżący zarzuca „myślową dysfunkcję urzędniczą, prezentowanej w tej sprawie przez łódzką IW, dotyczącą analizy rozporządzenia w sprawie schronisk dla zwierząt, jaką popełnił PLW w Sieradzu, a którą przyjął za własną organ II instancji. Otóż wg PLW w

Sieradzu w/w rozporządzenie nie nakazuje, aby boksy miały być indywidualne (str. 5 uzas.).

Skarżący podnosi, że oba organy najwyraźniej zapominają, że pies jest zwierzęciem stadnym i terytorialnym. Zdrowy pies zawsze więc będzie konkurował o środki do życia, w tym pożywienie, terytorium i legowisko. Zarówno w naturze jak i w niewoli konkurencja ta nieuchronnie prowadzi do walki pomiędzy poszczególnymi osobnikami, a w ich efekcie do fizycznej eliminacji tych słabszych. Proces ten przebiega tym gwałtowniej i agresywniej w schronisku, gdzie zwierzęta poddane są działaniu wielu stresorów, z których bardzo ważnymi jest ograniczona przestrzeń i brak możliwości pełnej realizacji zachowań właściwych dla swojego gatunku. Z kolei, im niższe standardy prezentuje schronisko i im gorsze warunki bytowe zapewnia zwierzętom, tym dramatyczniej przebiega walka o deficytowe dobra (miska, legowisko). W przeciwieństwie do wykwalifikowanych lekarzy weterynarii z łódzkiej IW, wiedzę o tym zdaje się posiadać ustawodawca, który dzięki w/w rozporządzeniu stara się stworzyć warunki do wyeliminowania pogryzień i zagryzień psów w schroniskach. Służyć temu ma przepis § 4 ust. 3 rozporządzenia, który każdemu zwierzęciu gwarantuje prawo do swobodnego poruszania się, legowisko oraz stały dostęp do wody zdatnej do picia. Żonglerkę słowną uprawnianą przez organy obu instancji trudno zakwalifikować inaczej niż jako kompromitację Inspekcji Weterynaryjnej jako profesjonalnej instytucji stojącej na straży przestrzegania przepisów o ochronie zwierząt.

Odpowiedź organu:

W pierwszej kolejności należy podnieść, że PLW uznał, że wskaźniki te należy uznać za pozostające we właściwej relacji do ogólnej liczby zwierząt i tym świadczące o prawidłowej opiece weterynaryjnej. Powyższe ustalenia znalazły swoje potwierdzenie w opinii prof. Jerzego Monkiewicza z Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu z Wydziału Medycyny Weterynaryjnej, dopuszczonej jako dowód w sprawie, co zostało podniesione w uzasadnieniu decyzji zarówno PLW i ŁWLW. Autor opinii, posiada wykształcenie weterynaryjne, prowadzi w szkole wyższej zajęcia z kynologii dla studentów weterynarii. Jest także autorem opracowania „Kynologia. Wiedza o psie”. Z opinii tej w sposób nie budzący wątpliwości wynika, że przebywanie nawet dużej ilości zwierząt w jednej grupie nie stanowi nieprawidłowości, co więcej, pies jako jest ze swej natury zwierzęciem stadnym i przebywanie, nawet w dużej grupie traktować należy jako zjawisko zupełnie normalne.

Z opinii tej wynika także, że w schronisku zapewnione są warunki umożliwiające realizację zachowań właściwych dla danego gatunku.

W kwestii ewentualnych pogryzień stwierdzić należy, że rzeczą oczywistą i nie wymagającą szerszego uzasadnienia jest to, że nawet psy w niewielkich grupach będą walczyły o dominację i prymat w grupie, co może skutkować ich wzajemną walką i tym samym pogryzieniami.

Nie można zgodzić się z twierdzeniem Skarżącego, że odnoście skutków wynikających z § 4 ust. Rozporządzenia. Zgodnie z powołanym przez Skarżącego przepisem w pomieszczeniach lub boksach zapewnia się zwierzętom swobodne poruszanie się, legowisko oraz stały dostęp do wody zdatnej do picia. Z przepisu tego nie wynika zapewnienie określonej powierzchni dla jednego psa, osobnej miski czy osobnego legowiska. W tym względzie podnieść należy, że wymagania wynikające z tego przepisu są w Schronisku realizowane – psy mają bowiem zapewnione swobodne poruszanie się, legowisko oraz stały dostęp do wody zdatnej do picia.

Z powyższych względów zarzuty Skarżącego w tym względzie ostać się nie mogą.

40. Kolejny podnoszony przez Skarżącego zarzut to przyjęcie przez organy IW, że właściwość PLW w Sieradzu nie obejmuje swym zakresem działalności prowadzonej przez Pana Longina Siemińskiego przy ul. Kosodrzewiny 56 w Łodzi.

40.1. Jak podnosi Skarżący takie ustalenie organu II instancji (str. 14 uzas.) jest tyleż oczywiste, co nie mające związku z przedmiotową sprawą. Otóż ustawa o ochronie zwierząt wart. 34a powierza nadzór nad przestrzeganiem przepisów o

ochronie zwierząt Inspekcji Weterynaryjnej. Podobnie, w myśl art. 1 pkt 1 lit. "j" ustawy o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, działalność polegająca na prowadzeniu schroniska dla zwierząt podlega nadzorowi Inspekcji Weterynaryjnej. Tak samo ustawa z dnia 29.01.2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej. Wola ustawodawcy jest więc w tym przypadku jasna, że tymi zadaniami obarczona jest Inspekcja Weterynaryjna jako całość, a nie jej poszczególne organy, czyli np. wojewódzcy czy powiatowi lekarze weterynarii, w oderwaniu od instytucji, w której pełnią swoją funkcję.

Skarżący stwierdza dalej, że wewnętrzną sprawą Inspekcji, aby ta zorganizowała się w taki sposób, by móc skutecznie realizować swoje ustawowe obowiązki. Tymczasem w przedmiotowej sprawie łódzka IW od lat uporczywie powołuje się na swoją niewłaściwość miejscową, sztucznie kreując stan rzekomej bezsilności, jakoby każdy jej powiatowy lekarz weterynarii stanowił niezależny, samodzielny byt, wyabstrahowany od całościowej struktury Inspekcji.

Skarżący zarzuca dalej, że skutkiem tego PLW w Sieradzu nadzoruje tylko połowę schroniska L. Siemińskiego (znajdującą się akurat na terenie jego właściwości miejscowej), ignorując zupełnie w swoich ustaleniach (przyjęcia, przepływ zwierząt, upadkowość, itd.) istnienie infrastruktury, która wypełnia znaczącą część zadań nadzorowanego schroniska, ale leży już na terenie właściwości miejscowej Powiatowego Lekarza Weterynarii w Łodzi. Ten z kolei uchyla się od nadzorowania swojej "połówki" schroniska, gdyż dzięki wadliwej interpretacji przepisów stosowanej przez łódzką IW i bojkotowaniu przez nią wspomnianego w pkt. 1 niniejszej skargi wyroku WSA w Łodzi, nie uważa zakładu L. Siemińskiego w Łodzi za przejaw działalności nadzorowanej. Nad tym wszystkim czuwa oczywiście Wojewódzki Lekarz Weterynarii w Łodzi, który "zapomina", że posiada uprawnienia nadzorcze nad całym województwem łódzkim i jest władny spowodować wdrożenie wszelkich środków nadzoru wobec jakiegokolwiek działalności nadzorowanej, która ma miejsce na terenie woj. łódzkiego. Oczywiście tego nie robi, zasłaniając się właściwością miejscową swoich lekarzy powiatowych oraz np. "ogólnością przepisów", "trudnościami w ich stosowaniu", "złożonym charakterem sprawy", itd. Ten stan urzędniczego bezholowia, oparty na zaniechaniu i sztucznym odmawianiu sobie kompetencji, trwa od lat, przyczyniając się do cementowania patologii w opiece nad bezdomnymi zwierzętami w woj. łódzkim i ukryciu nieznanego losu min. 2,5 tys. psów z lat 2005-2010 (a teraz kolejnych). Mataczenie łódzkiej IW służy wyłącznie ukryciu przestępczych praktyk, mających miejsce w zakładach L. Siemińskiego oraz dbaniu o jego interes finansowy, co skarżący stwierdza z całą mocą i odpowiedzialnością.

Odpowiedź organu:

Do kwestii właściwości miejscowej odniesiono się zarówno w uzasadnieniach decyzji, jak i wyżej w niniejszej odpowiedzi na skargę. Jak podniesiono wyżej, zarzuty Skarżącego w tym zakresie są zupełnie niezasadne.

Na marginesie zauważyć należy, że twierdzenia o „ogólności przepisów”, „trudnościach w ich stosowaniu” i „złożonym charakterze sprawy”, podnoszone przez organy Inspekcji w trakcie postępowania są w pełni zgodne z rzeczywistym stanem rzeczy. Gdyby było inaczej, z pewnością niniejsze postępowanie nie miałoby miejsca, organy Inspekcji mogłyby bowiem określić w sposób nie budzący wątpliwości wymogi dotyczące funkcjonowania Schroniska, chociażby dotyczące kwestii powierzchni przypadającej na jedno zwierzę, czy – o czym mowa niżej – w zakresie możliwości istnienia na terenie schroniska siedziby ludzkiej. Nie ulega wątpliwości, że przepisy są bardzo ogólne i nieprecyzyjne, co ogranicza organy Inspekcji w możliwości wydawania wiążących rozstrzygnięć względem podmiotów prowadzących schroniska, a niekiedy wręcz wydawanie takich rozstrzygnięć uniemożliwia.

W powyższym kontekście zarzut o „mataczeniu łódzkiej IW” i reprezentowaniu interesów podmiotu prowadzącego schronisko jest zupełnie chybiony, pozbawiony jakichkolwiek podstaw faktycznych i prawnych.

Schroniska w Wojtyszkach zostało objęte nadzorem Inspekcji Weterynaryjnej od 07 września 2010 r. Inspekcja Weterynaryjna nie ma możliwości kontroli stanu ilościowego zwierząt przyjmowanych do obiektu w latach przed objęciem nadzorem. W związku z zarzutami o zaginięcie 2500 psów do roku 2010 Łódzki Wojewódzki Lekarz Weterynarii zwrócił się pismem z dnia 26 kwietnia 2013 r., nr WIWZdr.913.7.2013 z prośbą do Komendy Wojewódzkiej Policji w Łodzi Wydział Przestępstw Gospodarczych o spowodowanie dokonania rozliczenia psów, które zostały przyjęte do schroniska dla zwierząt w Wojtyszkach w aspekcie podpisanych umów z gminami oraz porównania ze stanem faktycznym w celu stwierdzenia czy nie zachodzi podejrzenie popełnienia przestępstwa polegającego na nadmiernej upadkowości zwierząt w schronisku

41. Kolejny zarzut podnoszony przez Skarżącego dotyczy kwestii siedzib ludzkich

41.1. Skarżący podnosi, że w żadnym momencie trwania niniejszego postępowania nie formułował zarzutu niezachowania w przypadku schroniska w Wojtyszkach odległości 150 m od siedzib ludzkich, jednak uważa go za trafny. Z kolei wyjaśnienia tej kwestii poczynione przez organ II instancji w uzasadnieniu skarżonej decyzji trudno ocenić inaczej niż jako niedorzeczne.

Owszem, pojęcie "siedziby ludzkiej" nie doczekało się w polskim porządku prawnym definicji legalnej, a to znaczy, że jego zakres znaczeniowy podlega interpretacji. Nie można jej jednak dokonywać w sposób pozbawiony zasad logicznego myślenia, jak to uczynił organ II instancji. Jeśli pojęcie "siedziby ludzkiej" jest niezdefiniowane, to należy je traktować szeroko, a już na pewno jako każde miejsce stanowiące czyjeś centrum spraw życiowych, tzn. miejsce gdzie człowiek śpi, spożywa posiłki, odpoczywa, ewentualnie pracuje, wychowuje dzieci, itd. Wszystkie te przesłanki są spełnione w przypadku schroniska w Wojtyszkach, które dzięki błędnej organizacji stanowi też miejsce zamieszkania pracujących w nim osób. W tym przypadku jest to zdecydowanie siedziba ludzka (i to nie jednej, ale niemal setki osób), umiejscowiona nie tylko w obrębie 150 m od schroniska, ale wręcz na terenie samego schroniska. Jawnie łamany jest więc przepis § 1 rozporządzenia w sprawie schronisk dla zwierząt. Dziwnym trafem, dla łódzkiej IW nie stanowi to wystarczającego uzasadnienia do wydania zakazu prowadzenia schroniska w Wojtyszkach, która to sankcja jest bez wahania wykorzystywana wobec innych schronisk (np. schronisko w Myszkowie, schronisko w Zgierzu).

Usprawiedliwienie takiego stanu rzeczy w przypadku schroniska w Wojtyszkach, formułowane przez organ II instancji jest kuriozalne: organowi nie wystarcza kategoryczne brzmienie § 1 w / w rozporządzenia - organ wymaga, aby znalazł się w nim przepis zakazujący znajdowania się na terenie schroniska dla zwierząt mieszkań dla jego pracowników (str. 15 uzas.).

Odpowiedź organu:

W kwestii powyższego zarzutu organ podtrzymuje stanowisko wyrażone, że w uzasadnieniu skarżonej decyzji. Zdaniem organu nie budzi żadnych wątpliwości, że celem przepisu § 1 Rozporządzenia jest z pewnością uniemożliwienie lokalizacji schronisk dla zwierząt w bezpośrednim sąsiedztwie siedzib ludzkich, co wynika głównie z poszanowania zagwarantowanego w Konstytucji RP prawa własności właścicieli nieruchomości sąsiednich. Ani wskazany wyżej przepis Rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 23 czerwca 2004 r. w sprawie szczegółowych wymagań weterynaryjnych dla prowadzenia schronisk dla zwierząt, ani żaden inny przepis, nie zakazuje natomiast możliwości znajdowania się na terenie schronisk dla zwierząt miejsc przebywania ludzi. Celem tego przepisu jest natomiast bezsprzecznie ochrona prawa własności właścicieli nieruchomości sąsiednich. Do powyższej kwestii szczegółowo odniósł się ŁWLW w uzasadnieniu wydanej decyzji. Z tych też względów zarzut ten jest zupełnie chybiony.

42. Kolejny zarzut podnoszony przez Skarżącego dotyczy „przeznaczenie schroniska dla zwierząt”.

- 42.1. Skarżący twierdzi, że niezgodnie o interpretacją administracji rządowej (której częścią jest przecież Inspekcja Weterynaryjna) są tezy organu II instancji na temat przeznaczenia schroniska dla zwierząt. Otóż organ II instancji nie widzi nic niewłaściwego w tym, iż na terenie schroniska w Wojtyszkach od lat przebywa kilkadziesiąt prywatnych psów właściciela schroniska, jego rodziny i pracowników oraz funkcjonuje jego prywatny ogród zoologiczny.

Tymczasem wg interpretacji dokonanej przez Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 17.11.2008 r., będącej odpowiedzią na interpelację poselską (vide załącznik nr 5), schroniska dla zwierząt przeznaczone są wyłącznie dla zwierząt bezdomnych, tzn. takich, wobec których nie ma możliwości ustalenia ich właściciela, bądź innej osoby, pod której opieką trwale dotąd pozostawały, ewentualnie dla zwierząt odebranych czasowo ich właścicielom w trybie art. 7 ustawy o ochronie zwierząt.

Odpowiedź organu:

We wskazanym wyżej zakresie podnieść należy, że Skarżący wydaje się zapominać o fakcie, że w przedmiotowej sprawie mamy do czynienia ze schroniskiem, które stanowi własność prywatną. Z tego też względu nie zauważa, że właściciel w ramach przysługującego mu prawa własności może decydować o utrzymywaniu na terenie jego nieruchomości, na której prowadzonej schronisko także swoich, innych zwierząt, niż te które są bezdomne. Ponadto brak jest przepisów zakazujących podmiotowi prowadzącemu schronisko dla zwierząt utrzymywania na terenie nieruchomości, na której znajduje się schronisko, innych zwierząt. Stąd też nie można zgodzić się z interpretacją przedstawioną przez Skarżącego, a ponadto zauważyć należy, że powoływanie się na rzekomą „interpretację Ministerstwa” (pismo Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 17 listopada 2008 r. skierowane do Marszałka Sejmu RP) nie ma z punktu widzenia zgodnego z prawem rozstrzygnięcia żadnego znaczenia. W.w. pismo nie ma przede wszystkim charakteru interpretacji urzędowej przepisów, a nawet gdyby przyjąć, że jest to interpretacja, do czego nie ma podstaw, to i tak interpretacja taka nie ma charakteru wiążącego. Ponadto zauważyć należy, że Skarżący dokonuje bardzo wybiórczego wykorzystania zawartych w tym piśmie informacji. W kontekście zarzutów podniesionych przez Skarżącego wskazać należy na przedostatni akapit tego pisma, z którego wynika, że Inspekcja Weterynaryjna nie jest upoważniona do nadzoru nad działalnością gmin w realizacji przepisów art. 11 ustawy o ochronie zwierząt oraz nie posiada środków nadzoru w tym zakresie.

Jak z powyższego wynika, zarzuty wskazane w pkt 37.4. niniejszej skargi są tym bardziej niezasadne.

Powyższe oznacza, że w trakcie postępowania prowadzonego przez organy obu instancji nie doszło do naruszenia przepisów wskazanych przez Skarżącego w skardze, ani innych przepisów prawa procesowego czy materialnego.

Ze względu na powyższe organ przekazujący skargę wnosi jak na wstępie.

Załączniki:

1. odpis odpowiedzi na skargę,
2. skarga wraz z załącznikami,
3. pełnomocnictwo,
4. akt powołania Pana Romana Oweckiego na stanowisko Łódzkiego Wojewódzkiego Lekarza Weterynarii,
5. akta sprawy (568 ponumerowanych stron) wraz z metryką sprawy.

RADCA PRAWNY
dr Piotr Miodajczyk
Łd-M-1487